Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3663
—
4 pagini
20 bani
—
Miercuri
18 iulie 1956

Voința poporului vietnamez va triumfa!

Declarațiile tovarășului VO NGUYEN GIAP, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, făcute trimisului special al ziarului „Romînia liberă" la Hanoi

Dată fiind în momentul de față importanța problemei unificării Vietnamului, trimisul special al ziarului „Romînia liberă" la Hanoi, Virgil Dănciulescu, a adresat unele întrebări vicepreședintelui Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, Vo Nguyen Giap. Publicăm mai jos răspunsurile primite prin radiogramă.

INTREBARE: Ne aflăm în ajunul zilei de 20 iulie 1956, dată la care conform hotărîrii conferinței de la Geneva trebuie să aibă loc alegerile generale în Vietnam. Care este situația în ceea ce privește posibilitatea înfăptuirii acestei hotărîri a conferinței? Care au fost acțiunile întreprinse de către Republica Democrată Vietnam pentru îndeplinirea amintitei hotărîri a conferinței de la Geneva?

RASPUNS: Prevăzînd că alegerile generale libere în întregul Vietnam trebuie să fie organizate în iulie 1956, în vederea reunificării țării, acordurile de la Geneva au avut în vedere în primul rînd drepturile naționale ale poporului vietnamez și înfăptuirea unei păci stabile și durabile în Vietnam și în sud-estul Asiei. Politica guvernului Republicii Democrate Vietnam, conformă aspirațiilor profunde ale poporului nostru către unitate și independență a constat totdeauna în executarea strictă și integrală a acordurilor. De asemenea, începînd din iunie 1955 guvernul nostru a propus în cîteva rînduri autorităților Vietnamului de Sud să înceapă conferința consultativă în vederea discutării alegerilor generale libere după cum prevăd acordurile. De asemenea mai recent, ca urmare a recomandărilor celor doi președinți ai conferinței de la Geneva, guvernul nostru a repetat susamintitele propuneri în mesajul din 11 mai 1956 adresat autorităților din Vietnamul de Sud. În apelul său din 6 iulie 1956, adresat poporului, președintele Ho Și Min a propus din nou restabilirea raporturilor normale între cele două zone și începerea conferinței consultative pentru discutarea alegerilor generale libere, în vederea reunificării țării.

Politica autorităților Vietnamului de Sud este cu totul alta, cu toate că ele sînt obligate de drept și de fapt să îndeplinească toate clauzele acordurilor de la Geneva. Autoritățile din sud le-au violat într-un mod flagrant și pînă în clipa de față ele refuză să recunoască aceste acorduri, să înceapă conferința consultativă. Această politică este dictată de către imixtiunea intervenționistă a americanilor care vor să perpetueze scindarea țării noastre în două state și să transforme sudul într-o colonie și o bază militară. Datorită acestei politici de sabotare a acordurilor de către autoritățile din sud, alegerile prevăzute pentru luna iulie nu pot avea loc. Acordurile de la Geneva sînt amenințate în însăși baza lor. Pacea este în mod grav compromisă. Răspunderea pentru această situație revine intervenționiștilor americani și guvernului proamerican din sud.

INTREBARE: Recenta proclamare a așanumitei republici din Vietnamul de Sud și manevrele imperialiștilor americani pot ele care să împiedice îndeplinirea acordurilor de la Geneva?

RASPUNS: Recentele declarații ale autorităților din sud ca și manevrele imperialiștilor americani creează în clipa de față grave dificultăți în înfăptuirea acordurilor de la Geneva. Dar e limpede că unitatea și independența Vietnamului nu vor depinde în nici un caz de intervențiile autorităților din sud și nici de intențiile imperialiștilor americani. Ele depind de neînfrînta voință de luptă a întregului nostru popor care pînă la urmă va triumfa.

VO NGUYEN GIAP

INTREBARE: Cum poate contribui la îndeplinirea acordurilor reducerea efectivului armatei Republicii Democrate Vietnam?

RASPUNS: Acordurile de la Geneva prevăd pentru ambele părți interdicția de a mări efectivele armate, de a introduce armament nou, de a crea baze militare noi, obiective pe care guvernul nostru le-a respectat cu scrupulozitate și pe care autoritățile din sud le-au încălcat într-un mod flagrant. Acordurile de la Geneva nu prevăd pentru părțile în cauză obligația de a reduce forțele armate existente. Dar guvernul nostru a hotărît din propriile inițiativă demobilizarea a 80.000 de militari. Aceasta este o nouă dovadă a politicii noastre de pace. În același timp noi vrem să aducem o nouă contribuție în oameni și materiale la construcția economică a țării noastre, în scopul îmbunătățirii condițiilor de viață ale poporului nostru. Sperăm că realizînd această vom aduce aportul nostru la crearea de condiții favorabile pentru apropierea celor două zone și la îndeplinirea acordurilor de la Geneva. Aceasta este de asemenea o contribuție din partea noastră la politica de dezarmare în vederea micșorării încordării în lume.

INTREBARE: Care a fost contribuția mesajelor celor doi președinți ai conferinței de la Geneva adresate la 5 mai părților interesate în îndeplinirea acordurilor de la Geneva?

RASPUNS: Mesajele celor doi președinți sînt documente de o mare importanță. Ele demonstrează că acordurile de la Geneva sînt angajamente internaționale care trebuie să fie respectate și a căror violare ar compromite grav cauza păcii în Vietnam și în lumea întreagă. Guvernul Republicii Democrate Vietnam este în întregime de acord cu recomandările amintite ale celor doi președinți. El regretă că autoritățile din sud n-au ținut seama de ele și că guvernul francez n-a dovedit pînă acum o atitudine consecventă.

INTREBARE: Considerați că este necesară convocarea unei noi conferințe la Geneva?

RASPUNS: Așa după cum s-a subliniat în scrisoarea din 4 iunie 1956 adresată celor doi președinți ai conferinței de la Geneva de către guvernul Republicii Democrate Vietnam, „dacă autoritățile din sud continuă să refuze consultările și alegerile generale, guvernul R. D. Vietnam cere celor doi președinți să convoace din nou conferința de la Geneva în vederea discutării executării acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam".

INTREBARE: În condițiile actuale care sînt perspectivele luptei poporului pentru unificarea Vietnamului?

RASPUNS: Guvernul R. D. Vietnam la fel cu întregul popor vietnamez este hotărît să lupte pentru reunificarea țării pe baza democrației și independenței, pentru îndeplinirea strictă și integrală a acordurilor de la Geneva. Noi întărim zi de zi unitatea poporului nostru în lupta dîrză și hotărîtă pentru reunificarea țării. Cauza noastră este dreaptă. Ea se bucură de simpatia și de sprijinul tuturor popoarelor dornice de pace și democrație. Noi sîntem ferm convinși că lupta noastră va fi încununată de succes, că unificarea țării noastre se va înfăptui.

Vom fi recunoscători ziarului „Romînia liberă" dacă va transmite salutul frățesc al poporului vietnamez bravului popor romîn.

Scrisoare din Finlanda

Datorită calității superioare, produsele uzinelor textile „30 Decembrie" din Arad sînt cunoscute în întreaga țară. Multe din ele — stămburi, prosoape plușate, olandină imprimată — sînt și exportate în Tanger, Maroc, R. D. Vietnam, Turcia și Finlanda.

Ca mărturie a aprecierii pe care cumpărătorii din străinătate o fac produselor uzinelor textile „30 Decembrie" este și scrisoarea primită de curînd din Finlanda de întreprinderea Romîno-Export din partea firmei „Eurex Oy import-export Helsinki".

„Dorim să vă mulțumim și să vă facem cunoscut că sîntem foarte satisfăcuți de prosoapele frottier importate de la dvs.", spune scrisoarea și continuă arătînd că *„datorită calității superioare a culorilor frumoase și a desenelor, marfa a fost cerută de cumpărători. De-a lungul acestor cîțiva ani de cînd activăm în calitate de vînzători, nu am avut nici o reclamație, ci dimpotrivă, cercul clienților s-a mărit, cererea fiind mai mare decît oferta. Avînd în vedere cele de mai sus precum și livrarea în bune condiții, dorim să vă mulțumim și adăugăm că mulțumirile noastre se datoresc atît calității cît și faptului că ați adaptat desenele dvs. la tendințele modei, conform cu cererile"*.

În încheiere, firma din Helsinki își exprimă convingerea că *„sorturile de prosoape românești, bine cunoscute în Finlanda, vor ocupa și în viitor un loc din ce în ce mai important pe piața de import a prosoapelor"*.

La mii de kilometri depărtare de meleagurile patriei noastre, finlandezii cumpără produsele uzinelor textile „30 Decembrie" Arad. Ei sînt mulțumiți de calitatea produselor și se gîndesc cu prietenie la cei ce le-au creat. Scrisoarea primită dovedește încă odată că relațiile economice stabilite între țara noastră și Finlanda contribuie și mai mult la strîngerea legăturilor de prietenie dintre aceste două țări.

Numirea ministrului R. P. R. la Reykjavik și a ministrului Islandei la București

După cum s-a mai anunțat, guvernul Republicii Populare Romîne și guvernul Republicii Islanda au căzut de acord să stabilească relații diplomatice între cele două țări.

Ca urmare a acestei hotărîri, guvernul Republicii Populare Romîne a numit pe Nicolae Korcinschi, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar în Marea Britanie, și în calitate de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar la Reykjavik.

Totodată guvernul Republicii Islanda a numit pe d-nul Petur Thorsteinsson, ambasadorul Islandei în U.R.S.S., și în calitate de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Islanda la București,

(Agerpres)

Sărbătoarea unei familii

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Nu știu dacă toți sticlarii au un asemenea obicei, însă la fabrica din Tomești există tradiția ca feciorii să poarte pronumele tatălui. De aceea, la această fabrică, bunăoară, vei întîlni un copilandru, care abia acum își însușește tainele meseriei și pe care-l cheamă Adolf III. El este fiul lui Adolf II, suflător, care la rîndul lui este fiul bătrînului Adolf I de la sortare.

Zilele acestea, în familia Hauerilor a avut loc un eveniment însemnat. Ei au sărbătorit aniversarea a 100 de ani de la ziua în care primul vlăstar al familiei, străbunicul lui Adolf III a îmbrățișat meseria de sticlar, moștenită apoi din tată în fiu.

S-a descoperit o veche tipăritură

În colecția bibliotecii documentare „Bolyai" din Tg. Mureș s-a descoperit un codice în pergament conținînd Biblia (vechiul și noul testament) cu excepția psalmilor lui David.

După cum s-a stabilit, codicele a fost scris cu mîna într-o mînăstire pe la mijlocul secolului al XIV-lea. Codicele are 430 de pagini, din el lipsind circa 13—14 foi. Această lipsă se datorește faptului că după cum consemnează Koncz Joszef (1829—1906), fostul bibliotecar al bibliotecii „Bolyai", codicele a fost descoperit întîmplător la un băcan din Singeorgiu de Pădure, care-l folosise pentru ambalaj. După toate probabilitățile, codicele ar fi ajuns în proprietatea băcanului din vestita bibliotecă Rhodel-Würtenberg, care funcționase în această localitate.

Prelucrînd științific codicele, dr. Farczady Elek, bibliotecarul actual al bibliotecii „Bolyai", a descoperit pe marginile paginilor 204 și 205 o serie de adnotări în limba maghiară. Cercetînd mai atent adnotările, el a găsit un text de 7 rînduri scris cu mîna, iar în pagina 155 a codicelui, o serie de comentarii în limba maghiară a unor cuvinte latine din textul codicelui.

Concluzia cercetărilor științifice efectuate de către Facultatea de filologie a Universității „Bolyai" din Cluj, în frunte cu profesorul Szabo T. Attila și de către alți specialiști, este că rîndurile în limba maghiară descoperite în codice constituie cel de al cincilea monument al limbii maghiare, situîndu-se în ordine cronologică între „Fragmentele de la Königsberg" și codicele Jokai.

(Agerpres)

Toate forțele pentru strîngerea la timp a recoltei!

Munca colectiviștilor

BUZĂU (de la corespondentul nostru). — „Mă întrebați despre fruntașii colectivei? Mi-e greu să răspund la această întrebare. Mă gîndesc mai mult..."

Și tov. Nicolae Birsan, președintele gospodăriei agricole colective „Vasile Roaită" din Gherășeni, raionul Buzău, își întrerupse spusele și arătă cu o mișcare largă cîmpiile gulașe care se întind pînă hăt departe aproape de linia orizontului.

„Vedeți — de la 14 iulie de cînd am terminat secerișul de pe toate cele 140 ha. cultivate cu păioase, bătălia pentru strîngerea recoltei a continuat să se ducă pe arie. Dacă veneați peste o zi sau două ne găseați gata și cu treierișul și poate atunci zăboveam mai mult la vorbă. Poate aș fi putut alege și cîteva nume de fruntași. Azi, ce să vă spun alta decît că nu am avut nici un colectivist care să nu-și găsească locul la muncă. De aceea am putut face odată cu secerișul și prășitul ca și multe alte lucrări ce trebuiau făcute zilnic în gospodăria noastră colectivă. Batozele au mers din plin. Am reușit să ne achităm cu cinste și cotele către stat. Am obținut chitanța nr. 1 pe raion. Azi doar atîta cred că v-aș putea spune.

Cuvintele puține ale tov. Nicolae Birsan, președintele colectivei, spun destul.

Roadele întrecerii între circumscripții

ORADEA. — În ultimele două zile în raionul Salonta, unul din cele mai mari raioane agricole ale regiunii Oradea au ieșit la cîmp peste 15.000 de țărani muncitori care au strîns recolta de pe mai mult de 7.000 de ha.

Gospodăriile agricole colective din Belfir, Bicaciu și Girișul Negru, avînd ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. au terminat recoltatul orzului și grîului de toamnă, iar în gospodăriile agricole colective din Talpoș, Batăr și Salonta secerișul este pe sfîrșite. Colectiviștii din aceste comune au fost printre primii care au achitat cotele datorate statului.

De asemenea întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Cociuba au recoltat orzul și grîul în numai 4 zile, în loc de 14 zile cît era prevăzut. Un rol important în obținerea acestor rezultate au avut tehnicianul agronom Maria Crăciun de la punctul agricol și deputatul Florian Popovici care au organizat întreceri între circumscripții electorale. În același timp, în comună au fost organizate grupe de întrajutorare, iar tineretul a format echipe speciale pentru ajutorarea bătrînilor și văduvelor.

(Agerpres).

Săptămînă record numai pentru seceriș?

Am poposit pentru cîteva zile pe meleagurile raionului Craiova. Frumusețea cîmpurilor, în această perioadă, îți umple de mîndrie inima, te face să gîndești cu respect la oamenii care au muncit să dea viață tălăzuirilor întinse de spice, lanurilor fosnitoare de porumb cu rodul deja polimit, livezilor încărcate cu roade. Cît vezi cu ochii — pădure de holde.

Am amintit despre munca și succesele raionului Craiova în lupta pentru obținerea de recolte îmbelșugate, pentru a arăta mai ales nedumerirea pe care am avut-o în fața proastelor rezultate înregistrate de acest raion în campania de strîngere a recoltei. Mai ales că situația aceasta nu se datorește vreunei condiții obiective, ci muncii slabe dusă în această perioadă de organele locale de stat.

Să ne oprim deci la realizările înregistrate pînă la data de 13 iulie — perioadă în care a fost organizată și o săptămînă record. Pînă la această dată au fost secerate numai 22.109 ha, ceea ce reprezintă 57 la sută din suprafața totală.

„Nu s-ar fi putut secera mai mult" — susțin cu tărie membrii comitetului executiv al sfatului popular raional. Și părerea aceasta a fost îmbrățișată, bine înțeles, și la comună. „În primul rînd pentru că am avut multe zile ploioase; apoi avem comune unde coacerea păioaselor e foarte diferențiată, în altele întîrziată".

E adevărat a plouat mai des în ultima săptămînă în raionul Craiova. Dar nu în toate comunele. Iar în unele părți ploaia a fost de scurtă durată, cîteva ore, dar tot în cîteva ore s-a și zvîntat pămîntul. Nu se poate spune, de pildă, că în comuna Bucovăț unde timpul s-a menținut frumos și unde secerișul s-a realizat abia în proporție de 42 la sută, că această situație se datorește timpului nefavorabil. Ea se datorește faptului că în această perioadă au fost folosite numai 30 la sută din forțele de muncă existente.

Nici coacerea diferențiată a recoltelor nu constituie o condiție obiectivă în realizarea cu succes a sarcinilor comitetului executiv în această perioadă.

În loc să ducă o intensă muncă pentru mobilizarea oamenilor în vederea folosirii fiecărei zile bune de lucru în vederea recoltării acelor tarlale care îndeplineau condițiile de recoltare, mai ales că această săptămînă a fost hotărîtă „săptămînă record", membrii comitetului executiv raional încearcă să găsească pentru fiecare lipsă o justificare, pentru fiecare întîrziere o condiție „obiectivă". Cît despre mobilizare?...

„Pentru aceasta nu mai este nevoie de intervenția noastră — este de părere tovarășul inginer Popescu de la sfatul popular raional. Oamenii se automobilizează".

Cu o asemenea concepție despre felul în care trebuie să se desfășoare munca de mobilizare în vederea recoltărilor, era și normal ca rezultate — cu toată „săptămîna record" — să fie sub posibilitățile de muncă ale raionului.

Dacă în privința secerișului, raionul Craiova a mai obținut unele rezultate, la treieriș situația este cu mult mai îngrijorătoare. Pînă la data de 13 iulie nu s-a treierat decît recolta de pe 611 ha., adică 1,6 la sută din suprafața planificată. Există comune în raionul Craiova unde începerea treierișului s-a planificat abia după terminarea secerișului. Membrii comitetului executiv raional încearcă să găsească pentru fiecare lipsă o justificare, pentru fiecare întîrziere o condiție „obiectivă". Cît despre mobilizare?...

„Pentru aceasta nu mai este nevoie de intervenția noastră — este de părere tovarășul inginer Popescu de la sfatul popular raional. Oamenii se automobilizează".

Cu o asemenea concepție despre felul în care trebuie să se desfășoare munca de mobilizare în vederea recoltărilor, era și normal ca rezultate — cu toată „săptămîna record" — să fie sub posibilitățile de muncă ale raionului.

Dacă în privința secerișului, raionul Craiova a mai obținut unele rezultate, la treieriș situația este cu mult mai îngrijorătoare. Pînă la data de 13 iulie nu s-a treierat decît recolta de pe 611 ha., adică 1,6 la sută din suprafața planificată. Există comune în raionul Craiova unde începerea treierișului s-a planificat abia după terminarea secerișului. Membrii comitetului executiv raional nu numai că au îngăduit această situație, dar au rămas foarte pasivi și în fața faptului că pînă în prezent la comune nu s-au luat măsuri pentru crearea condițiilor de desășurare a lucrărilor de treieriș. În raion, cu foarte puține excepții, n-au fost încă amenajate ariile pentru treier, deși în multe părți recolta s-a strîns. Din cele 96 garnituri de treierat cîte are raionul, abia 37 au fost scoase pe arii, iar dintre acestea, numai 9—11 funcționează zilnic. Nu s-a dus nici o muncă pentru organizarea celelor, a transportului snopilor la arîile de treier. Membrii comitetului executiv raional socotesc însă că nu-i încă timpul să se treacă la intensificarea lucrărilor de treieriș. „Cînd are să vină vremea — după afirmațiile conducătorilor comitetului executiv raional — oamenii se vor automobiliza. Nu-i nevoie să-i împingi de la spate. E vorba doar de muncă lor pe un an întreg". Dar munca aceasta — întrebăm noi — nu este și munca lor, a membrilor comitetelor executive ale sfaturilor populare din raionul Craiova? Atunci de ce așteaptă să fie împinși de la spate? Lucrările secerișului și treierișului nu pot suferi nici o amînare și mai ales nu trebuie așteptat ca ele să decurgă de la sine.

ANA CRISTEA

N-au pregătit încă arîile

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). Pe bună dreptate, raionul Carei se situează printre raioanele fruntașe din regiune la lucrările de recoltare. Colectiviștii și țăranii muncitori au secerat peste 4.000 ha. de orz, grîu și secară.

Cu toate acestea, comitetele executive comunale și cel raional neglijează organizarea și începerea treierișului. Deși în comune ca Petrești, Ciumești, Berveni, etc. nu mai sînt lanuri de secerat, treierișul n-a început decît la gospodăria colectivă din Berveni.

În tot raionul nu s-au amenajat nici 10 arii de treier, iar unele comitete executive comunale ca cele din Sanislău, Gherți, Moftinu, etc. socotesc că mai întîi trebuie să termine secerișul și după aceea se vor îngriji de treieriș. De altfel, aceeași părere domnește și la comitetul executiv raional Carei.

O convorbire telefonică

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — La trustul regional al gospodăriilor agricole de stat s-a ținut zilele acestea o scurtă consfătuire. În pauză un tînăr înalt intră grăbit într-un birou și ceru urgent legătura telefonică cu gospodăria de stat Bețenova Nouă.

Era chiar directorul acestei unități socialiste. Pe fața sa se citea îngrijorare. Avea și de ce să fie atît de neliniștit. De cu seară făcuse în biroul său o mică socoteală. Gospodăria de stat era pe terminate cu secerișul grîului. Pentru a doua zi mai rămîneau doar 18 ha. de secerat. Mîncă de cîteva ore. Dar mai știi? Poate că în lipsa lui a plouat sau s-a întîmplat ceva nepreväzut?!...

În sfîrșit, sună telefonul. Deodată, fața sa se înseninează. Totul era în regulă! Seceratul fusese terminat. Într-adevăr — folosind cu prisosință capacitatea de lucru a celor 10 combine și 12 secerători-legători — lucrătorii acestei gospodării au recoltat întreaga suprafață de 628 ha. cultivată cu grîu în numai cinci zile. Combinierii Carol Vagner și Carol Benga au recoltat zilnic între 20.000—24.000 kg. cereale. O suprafață de aproape 40 ha. cu grîu culcat din pricina ploilor, a fost recoltată cu coasele.

O muncă deosebită a depus și mecanicul agricol Anton Klinger, care a reparat operativ ori de cîte ori s-a ivit vreo defecțiune mecanică. De remarcat, că pe o suprafață de peste 30 ha. — tarla de care răspunde brigadierul Vasile Găină — s-a obținut o producție de grîu de 2.040 kg. la ha.

La exploatările de mică

Cu două decenii în urmă, pe Calea Victoriei din Capitală se construise un bloc impunător. Pe cît de mare era clădirea, pe atît de mică era firma. Scria doar atît: „Mica" Soc. Anonimă Română.

Despre mică nu știam multe, afară de ceea ce găsisem în cărțile de școală și mă minunam că mineralul acela sclipitor putea aduce atîtea beneficii încît să justifice înălțarea unor asemenea clădiri.

★

Prin 1912, niște ciobani, cutreierînd munții Lotrului au găsit, la suprafață, plăci de mică. S-au bucurat, iar toamna au adus în sat bucățile sclipitoare. Poate că și alții au mai găsit înaintea lor. Dar atunci în sat, la Brezoi, s-a găsit un proprietar, Alăman Oancea, care s-a hotărît să o exploateze.

Aceasta a fost începutul.

După 8 ani, prin 1920, Gigurtu, Esser, Maltezeanu și alți „magnați" concesionează perimetrul de la Runculeț, formînd societatea „Mica", care îi plătea anual lui Oancea 200.000 lei și un leu de fiecare kg. extras.

Cu toate că mica aducea însemnate beneficii patronilor, pentru mineri, pentru îmbunătățirea condițiilor de lucru nu s-a făcut mai nimic. Exploatarea se făcea la suprafață, iar la Brezoi se aflau doar niște magazii și o moară acționată de apă.

Acum întreprinderea este de nerecunoscut.

Au apărut clădiri noi, spațioase, cu săli curate și luminoase de lucru, ateliere mecanice, depozite, garaj, mașini.

★

În întreprinderea minieră Brezoi munca se desfășoară cu sîrg atît la centrele de extracție din munți, cît și la cel de prelucrare.

Cuibărite pe culmile Runculeț, Mănăileasa Mare și Mică, la altitudini între 1150 — 1700 metri, se află trei șantiere de unde se extrage mica.

Spre deosebire de trecut, astăzi extragerea se face și subteran prin deschiderea unor noi exploatări.

La Cataracte, Padina, Țancu 5 se găsesc mineri harnici care își fac pe deplin datoria.

La Țancu 5, la 1700 metri, lucrează și bătrînul Aurel Tomuși. Să nu-i spuneți în față bătrîn, căci... s-a certat cu bătrînețea. Deși a trecut de anii cînd alți mineri se odihnesc și a fost scos la pensie, el a rămas să lucreze mai departe „pentru că mina i-i dragă și nu-i vine să stea acasă".

Și dacă Aurel Ștefan de la Cataracte, care-i poate fi fecior, ori Alex. Lungu de la Padina, Ion Bratu ori alți fruntași scot cîte 60 — 70 la sută mai mult decît au în plan, lîngă ei se află și Tomuși. Ba în cîte o lună îi lasă în urmă. Atunci să vedeți bucurie în munte. Nu de alta, dar Tomuși nu vrea să se facă de rușine, nici chiar... la pensie, pentru că el poartă Ordinul Muncii clasa 2-a.

★

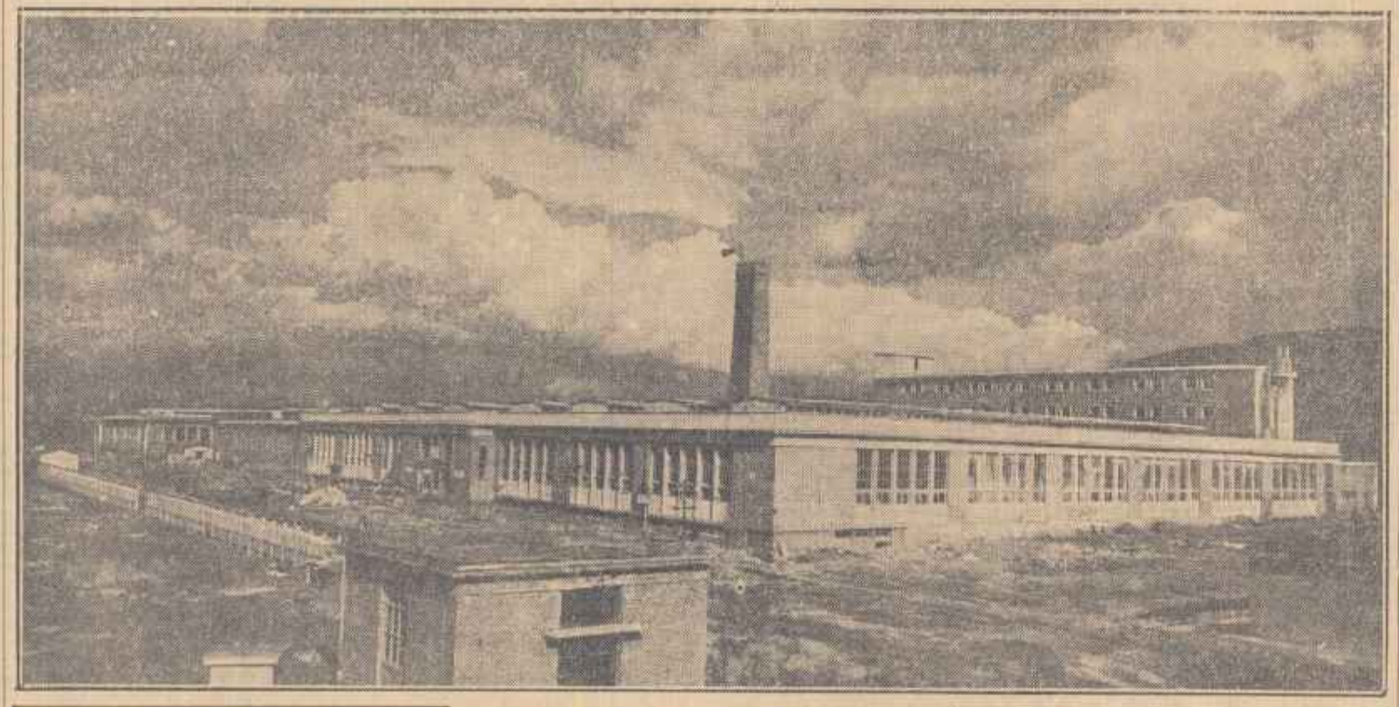
Odată mica extrasă, fie din galeriile subterane, fie din cariere, la drumul depozitului intermediar la distanțe între 14—20 km.

Jos la Brezoi, trece prin ciur, prin mîini dibace ca acelea ale tovarășilor Elma Podaru, Florica Savu, Ana Mitu, Aurelia Săvoi, Marta Lăcătuș, Gheorghina Lucia și altele, care o trizează, o rotunjesc și o clivează în foițe subțiri. Iată primele produse finite — mica spalt și plată, care își găsesc o largă întrebuințare în industria electrotehnică.

Deșeurile și mica pestriță cunosc un alt drum, acel al dinților morilor, unde sub privirile atente ale lui Florea Rizea, Mihai Idu, Mihai Berecț se preface fie în fulgi, fie într-un praf albicios. În primul caz la drumul șantierelor petrolifere pentru izolarea straturilor, iar praful este folosit la fabricarea electrozilor.

DAN BITICĂ
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Pitești

COMBINATUL DE STICLĂ ȘI CERAMICĂ FINĂ

La Sighișoara se construiește cea mai mare fabrică de faianță din țara noastră. În continuarea fabricii de faianță, se clădește și o fabrică de sticlărie. Ea va fi una din cele mai mari din sud-estul Europei. La un loc, aceste două fabrici vor forma un combinat care se va numi „Combinatul de sticlă și ceramică fină" din Sighișoara.

Interesant este faptul că operațiile de producție la acest combinat vor atinge un procent de mecanizare foarte ridicat.

În clișeu: Un aspect exterior al combinatului în construcție.

Foto: AGERPRES

Desfășurarea lucrărilor de recoltare în raionul Negru Vodă

Dacă stai și socotești mîndria cu care locuitorii raionului Negru Vodă îți vorbesc despre realizările lor în domeniul transformării socialiste a agriculturii o găsești în bună parte justificată. Și într-adevăr, primul raion din țară în care întreaga suprafață agricolă aparține sectorului socialist este raionul lor. Oricînd ei sînt gata, fără să-i rogi prea mult, să-ți demonstreze superioritatea lucrării pămîntului în comun. Mulți colectiviști pot să-ți arate și acum produse din anul trecut în hambarele lor, să-ți arate din „fir în păr" cum le-a crescut avutul obștesc, cum și-au dezvoltat gospodăriile, etc.

În primăvară, lucrările agricole le-au executat bine și la timp. Acest lucru le-a asigurat de altfel și steagul de fruntași pe regiune. Cu alte cuvinte locuitorii raionului Negru Vodă au multe motive pentru a fi mîndri.

Am petrecut de curînd cîteva zile în acest raion. Am aflat că recoltarea păioaselor a început de multe zile, că în unele comune lupta pentru stringerea recoltei se află în plină desfășurare. La 11 iulie păioasele erau recoltate pe o suprafață de circa 15.000 hectare din care numai griu 10.000 hectare. Ca și în alți ani, fruntașe în munca de recoltare sînt gospodăriile agricole colective din Comana, Tătaru, Filimon Sîrbu, Cobadin, Topraisar, Chirnogeni etc.

Cutreierînd raionul, discutînd cu oamenii, ne-am dat seama de o serie de lucruri asupra cărora vrem să ne oprim deoarece socotim că de lichidarea lor urgentă depinde atît buna desfășurare a acestei campanii agricole, cît și îmbunătățirea muncii în general. Se știe că pentru buna desfășurare a unei campanii agricole sînt absolut necesare cunoașterea forțelor de care dispui și organizarea lor în vederea efectuării lucrărilor. În condițiile unui raion complet cooperativizat aceste elemente de care ține buna desfășurare a muncilor pot fi asigurate cu mult mai ușor decît în situația în care ai de-a face cu sute sau mii de producători individuali. Analizînd cum au început lucrările de recoltare în raionul Negru Vodă îți dai însă seama că realizările au rămas în urma posibilităților.

Și asta se poate spune mai ales în legătură cu organizarea forțelor de muncă, pentru că în unele comune din acest raion lucrurile au rămas la faza posibilității. Este greu să susții că comitetul executiv al sfatului popular din comuna Viroaga nu cunoaște cu cîte secerători își va recolta întovărășirea din Măgura suprafața cultivată cu grîu. Se poate însă afirma că neinteresîndu-se de ele, necontrolînd dacă funcționează sau ba, trei din cele patru secerători au rămas nereparate pînă la data de 10 iulie. Neacordînd ajutorul necesar colectivului de conducere al întovărășirii — și în special președintelui ei, Gheorghe Gh. Ionescu — această întovărășire nu a făcut nimic pînă la data mai sus amintită pentru începerea recoltării.

În alte sate, tot datorită lipsei de sprijin pe care comitetele executive comunale trebuie să-l acorde unităților agricole socialiste, recoltarea păioaselor n-a început cu toate forțele de care dispun. La acest lucru a contribuit și faptul că înșiși activiștii de la raion, inginerii și tehnicienii agronomi, au tolerat unele argumente băbești de felul aceluia că „grîul se recoltează cînd bobul se poate sparge în dinți". În loc să arate țăranimii muncitoare necesitatea respectării timpului optim de recoltare a grîului și anume în faza de coacere în pîrgă.

În ceea ce privește treierișul trebuie să spunem că situația nu e îmbucurătoare. Astfel, pînă în ziua de 11 iulie în acest raion s-au treierat orzul și grîul doar de pe o suprafață de 2.000 hectare din care mai mult de jumătate s-a treierat cu combinele.

Se pune întrebarea ce fac totuși cele 251 de batoze? Din toate aceste mașini, puține au început lucrul, unele dintre ele avînd îndelungate opriri cauzate nu de defecțiuni tehnice, ci de slaba organizare a muncii (cetele nu sînt organizate, snopii nu sînt cărați la arii, etc.). De altfel nici ariile nu sînt amenajate în întregime cu toate cele necesare, deși organele locale de la comună susțin că au „totul pregătit".

Aceste fapte trebuie să dea de gîndit comitetului executiv al sfatului popular raional și tuturor celor care răspund de buna desfășurare a campaniei agricole. Aceste organe trebuie să combată atitudinea de a se merge „pe probleme" ca aceea a tovarășului Sait Abduraman, președintele gospodăriei colective „13 Decembrie" din Filimon Sîrbu, sau a inginerului agronom Constantin Zaharia de la gospodăria agricolă colectivă din Comana care spun că pînă ce nu se termină complet secerișul nu se poate porni la treieriș.

Începerea treierișului nu poate fi amînată pînă ce se termină secerișul. Raionul Negru Vodă care este în întregime cooperativizat trebuie să fie exemplu bun și pentru celelalte raioane nu numai în ceea ce privește transformarea socialistă a agriculturii, ci și în organizarea muncii de recoltare.

Comitetul executiv al sfatului popular raional nu trebuie să se limpace cu mersul de la sine al recoltării. Îndrumarea, controlul pe teren, măsuri operative la fiecare comună, vor trebui să ducă la atingerea și depășirea vitezei zilnice de lucru la treieriș, la lichidarea decalajului creat între seceriș și treieriș. Numai așa se va putea strînge în timp optim recolta bogată de cereale a raionului.

GH. SAS și
A. DUMITRESCU

Colțul MEDICULUI

Turbarea

Printre numeroasele animale ce se pot îmbolnăvi de turbare este și cîinele, care transmite în majoritatea cazurilor această boală grea la om.

Îmbolnăvindu-se de turbare, cîinele poate face două forme diferite ale bolii, fie una furioasă, fie una denumită paralitică. Boala apare la cîine cam la două, trei săptămîni după ce a fost mușcat de un alt animal turbat. Înainte de a se îmbolnăvi, cîinele stă mai mult cuicat, singur, la întuneric și departe de zgomot. Are o privire tristă și îi place să fie mîngîiat, iar dacă îl strigă cineva, el lasă capul în jos și vine încet și abătut.

Este bine să se știe că mușcătura animalului este molipsitoare chiar înainte de apariția acestor semne.

Odată cu apariția bolii, cîinele devine furios. El atacă oamenii și animalele din jurul său și pleacă apoi de acasă. Din gură îi curg în permanență bale.

În formele paralitice, animalul este mai puțin periculos. Totuși saliva sa, care curge din abundență este la fel de molipsitoare.

Pentru transmiterea bolii nu este neapărat necesară mușcătura animalului bolnav. Chiar dacă balele acestuia ajung pe pielea unde există o cît de mică zgîrietură, contaminarea se produce. Există cazuri de îmbolnăvire datorite și simplului fapt că în ochi a pătruns un strop de bale.

Trebuie să ținem bine minte că după apariția bolii nu mai este nici un mijloc de scăpare. Numai tratamentul început la timp și urmat cu regularitate la dispensarul de specialitate poate scăpa omul de la moartea năprasnică pe care o pricinuește turbarea.

Cîinii folositori trebuie vaccinați preventiv de către medicul sau agentul veterinar. În felul acesta ei sînt feriți de îmbolnăvire.

Oricum, prudența este mama înțelepciunii. De aceea la simplul contact cu un cîine suspect, trebuie să ne prezentăm de urgență medicului specialist care este singurul în măsură să aprecieze dacă trebuie sau nu început tratamentul. Aceeași măsură trebuie luată dacă am fost mușcați și de alte animale turbate, sau numai suspecte de a fi bolnave. Tratamentul antirabic este destul de costisitor, dar el este pus în mod gratuit la dispoziția populației printr-o rețea de instituții medicale care s-a dezvoltat mult în ultimii ani.

Socotind și zilele de muncă pierdute pentru efectuarea tratamentului, precum și suferințele sau chiar nenorocirile ce se pot întîmpla, este ușor de înțeles de ce trebuie să sprijine fiecare cetățean acțiunea de stîrpire a cîinilor vagabonzi și a cîinilor care nu aduc nici un folos.

Dr. DAN ABULIUS

Oameni care se întorc în țară

Pe strada Kossuth Lajos din străvechea cetate a Clujului la numărul 17, într-unul din blocuri s-a petrecut nu de mult un eveniment deosebit: locatarii au primit în mijlocul lor o familie de repatriați. Și nu de aproape, ci de departe, tocmai din America. Este vorba de familia muncitorului Miclos Benczedi, repatriat din Argentina.

Potrivit dorinței lor, la cîteva zile după repatriere, cei din familia Benczedi, au fost încadrați fiecare în producție. Miclos Benczedi, tatăl, lucrează la atelierul mecanic de la uzinele „Ianos Herbak", Martha Sonia Benczedi, fiica lui — o tînără de 18 ani — a fost încadrată ca tricoteză la fabrica „Varga Katalin", Nikolas, mezinul a apucat să mai urmeze cîteva luni în clasa a III-a a școlii elementare nr. 2; dînd dovadă de multă sîrguință la învățătură, el a deprins repede și limba și materiile, fiind primit chiar la sfîrșitul anului în rîndurile pionierilor. În ceea ce privește pe Lorenza Benczedi, soția lui Miclos, a rămas deocamdată să îngrijească de gospodărie, de cele necesare refacerii unui cămin.

*

Într-una din seri, am trecut și eu pragul apartamentului familiei Benczedi, compus din două camere mari, luminoase și dependințele respective. M-a întîmpinat un interior plăcut, aranjat cu mult gust. Citindu-mi surprinderea pe chip, Miclos Benczedi mi-a spus:

„Mobila este cumpărată de curînd. De aici din Cluj, în condiții avantajoase, în rate...

Discuția s-a continuat firesc. Adunîndu-și parcă amintirile, Benczedi mi-a spus:

„...M-am întors în patrie după 29 de ani de pribegie... Aici, am fost primit cu ospitalitate, am fost ajutat să-mi refac căminul... Acolo, peste ocean, o duceam tare greu. Plecat și eu în lume cu tot soiul de vise, nu am avut parte decît de trai greu, de asupreli... La Buenos Aires am făcut de toate: am fost pantofar, picher de drumuri, fecior de casă și chelner... Ajunsesem să-mi fac meseria de bază, cea de șofer, abia în ultima vreme. Conduceam un taxi, însă numai noaptea. Mai tot ce cîștigam trebuia să dau pe chirie, pentru o locuință mizeră, de la marginea orașului..."

La un răstimp Benczedi își descreți fruntea.

„...Aici, în patrie, este cu totul altfel... Am fost primit cu căldură, după 29 de ani de pribegie. Acum înviși semnele de circulație, astfel că foarte curînd voi trece pe mașină... Voi căuta să muncesc cu spor, să contribui și eu la viața cea nouă ce se clădește astăzi în patria noastră".

*

Ca Miclos Benczedi mai sînt repatriați în orașul Cluj, ca și în alte localități din regiune, care — veniți nu de mult din diferite țări — au găsit sprijinul statului nostru democrat popular. Gheorghe Dreve, bunăoară, fost căpitan în armată, care a rătăcit și a flămînzit prin Republica Federală Germană, a găsit aici, în orașul Cluj, adevăratul lui cămin. Repatriat împreună cu soția lui Silvia Voigt — de o-

Martha Sonia Benczedi, la locul de muncă

Foto: I. MICLEA

rigină britanică — și fetița lor Carmen, Gh. Dreve, a primit serviciu la sfatul popular regional Cluj, unde ocupă postul de șef al serviciului alimentației publice din cadrul secției comerciale.

De altfel, au găsit de lucru chiar din primele zile ale sosirii lor în țară și alți repatriați ca de pildă: Eugen Frank, repatriat din Argentina și încadrat ca maistru croitor la cooperativa „Drum nou" din Cluj; Anton Kotlarevski, repatriat din Casablanca, încadrat ca inginer la întreprinderea 908 din cadrul trustului 9 construcții Cluj; Oscar Kohlrus, repatriat din Linz (Austria) și angajat ca responsabil al magazinului nr. 38, aparținător de O.C.L. Comerț-Mic Bistrița.

*

În ceea ce privește pe Johann Pohl, rătăcit și el în timpul războiului tot prin Austria, și-a găsit în țară familia formată din soția sa Hilda și din doi copii acum mari, intrată pe drumul fericit al gospodăriei agricole colective, în care a intrat și el bucuros după ce s-a convins de superioritatea lucrului în comun.

Pe toți fiii patriei — fie ei români ca Gh. Dreve, fie maghiari ca Miclos Benczedi, fie germani ca Oscar Kohlrus sau evrei ca Nely Iszak, repatriat din Suedia, sau Pincals Glück, repatriat din Israel — patria îi primește cu dragoste și îi ajută să-și refacă căminul, viața.

MIRCEA SCRIPCA
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Cluj

Din scrisorile corespondenților voluntari

Se înfrumusețează orașele patriei

La redacție ne sosesc zilnic scrisori de la corespondenții voluntari în care se arată o serie de realizări în munca de înfrumusețare a orașelor. Redăm mai jos cîteva dintre ele.

Muncă intensă

Străzile orașului Cîmpulung Moldovenesc sînt împînzite în aceste zile de mulțime de cărăuși, pavatori, instalatori și săpători, grădinari, etc. La lucrările care se execută pentru ca orașul să capete o înfățișare mai frumoasă participă și numeroși cetățeni. La gară muncitori și tehnicieni ai secției de clădiri din cadrul Direcției Regionale C.F.R. dau zor la lucrările de renovare a clădirii stației C.F.R. Pentru terminarea în timp cît mai scurt a lucrărilor de apeducte începute pe străzile Liceului, C. Stere, D. Lazarovici, 30 Decembrie, Nicu Dracea și Pictor Grigorescu își dau toată silința muncitorii și tehnicienii întreprinderii comunale regionale. În scopul îmbunătățirii alimentării cu apă a orașului se vor construi și cîteva cișmele publice.

Pe lîngă cele realizate pînă acum în planul de lucrări întreprinderea comunală regională și-a propus captarea de noi izvoare de apă potabilă și instalarea unei noi conducte de aducțiune de la locul de captare de pe Runc pînă la strada principală.

A. IGNATESCU

Propunerile devin fapte

Numeroase propuneri făcute de cetățenii din Reșița pentru o mai bună gospodărire a orașului nu au rămas litere moarte, înscrise doar pe hîrtie. Sprijiniți îndeaproape de alegătorii lor, deputații au depus o muncă stăruitoare pentru a traduce în viață aceste propuneri. Pe străzile Bernath Andrei, 6 Martie și Coșbuc, s-au executat trotuare cu bitum pe o suprafață de 1.805 m.p. iar pe străzile P. Togliatti și Spitalului se fac trotuare noi. Lucrările de consolidare a podului de pe șoseaua Reșița — Lupeac și cele de pavare a străzii Victoria se desfășoară cu repeziciune.

De asemenea rețeaua electrică a fost extinsă pe o distanță de 5 km., iar lucrările de canalizare înaintează în ritm rapid.

ION JURJICA

În întrecere

Sfatul popular orășenesc Timișoara a chemat acum cîtva timp la întrecere toate sfaturile populare orășenești din regiune. Din analiza primei perioade a acestei întreceri patriotice avînd ca obiectiv o mai bună gospodărire a orașelor a reieșit că comitetul executiv orășenesc Timișoara a dobîndit cele mai bune rezultate.

În scurtul răstimp care a trecut de la data pornirii întrecerii, în Timișoara au fost asfaltate 1565 m. p. trotuare și s-au pavat cu piatră brută 500 m.p. drumuri etc. Înzestrarea serviciului de salubritate cu mijloace mecanizate și constituirea unor echipe cetățenești de control au dus la o mai bună întreținere a curățeniei orașului. În parcuri s-au plantat sute de mii de flori, s-au instalat bănci și scaune și s-au reparat și revopsit cele vechi.

Pentru rezultatele dobîndite pe prima perioadă, orașul Timișoara a primit drapelul de oraș fruntaș pe regiune.

MARIA ZOLDI

DIN SĂLILE TRIBUNALELOR

* *

Au contravenit regulilor de bună vecinătate

Maria și Vasile Bogdan din București, str. Dr. Lister 71, locuind în același apartament cu chiriașii Ecaterina Moro, Niculae Anghel și Nicolae Zărescu n-au înțeles să respecte regulile de bună conviețuire și barînd ușa de trecere au împiedicat pe ceilalți locatari să se folosească de dependințe. Din această cauză, colocatarii au fost obligați să urce și să coboare, de fiecare dată, cîte două etaje pentru a ajunge la aceste dependințe.

Tribunalul popular al raionului Lenin, în fața căruia s-a judecat acțiunea introdusă de chiriașii lezați, a dispus evacuarea soților Maria și Vasile Bogdan. Tribunalul Capitalei, Colegiul I Civil, a respins recursul declarat de susnumiții, confirmînd soluția primei instanțe.

Proprietar abuziv

Tribunalul popular al raionului Urziceni a condamnat la 4 luni închisoare corecțională pe Teodor Moiseescu din Urziceni, str. 23 August nr. 98. Inculpatul s-a introdus în locuința lui Petre Aldea, chiriașul mamei sale, și l-a scos geamurile și ușa, socotind că în acest fel îl va sili să plătească chiria pretinsă de 120 lei lunar, în loc de 29 lei, chirie legală.

Colegiul I Penal al Tribunalului regional București a confirmat pedeapsa dată de prima instanță.

Casier condamnat

La un control făcut casierului Ion Petre, de la cooperativa din comuna Giubega, raionul Băilești, s-a găsit o lipsă nejustificată de 40.375 lei, lipsă redusă la 16.605 lei prin depunerea diferenței de către susnumitul. Tribunalul popular raional l-a condamnat la 8 ani închisoare corecțională, pedeapsă care a fost confirmată de Tribunalul regional Craiova.

Poșta JURIDICĂ

Tov. ELENA TRANDAFIR, din București, str. Timișana nr. 54, raionul Gh. Gheorghiu-Dej, ne întreabă următoarele:

În apartamentul în care locuiesc împreună cu încă trei familii, s-a eliberat o cameră prin plecarea fostului chiriaș, care s-a căsătorit. Fără să ne anunțe, a lăsat în locul său un frate student care nu are stabilire în București, și sîntem informați că are intenția să cedeze camera unei alte familii. Sîntem obligați să acceptăm această cedare sau avem dreptul să alegem un alt locatar?

RĂSPUNS: Dacă fostul locatar a avut contract de închiriere pe numele său, el este socotit prin lege chiriaș principal și prin urmare, camera rămasă liberă prin plecarea sa, rămîne la dispoziția Serviciului de Gospodărie Locativă a sfatului popular al raionului Gh. Gheorghiu-Dej, care are dreptul s-o repartizeze, bineînțeles numai dacă este vorba de o cameră separată. Prin cameră separată, în sensul legii, se înțelege acea suprafață de locuit care nu servește de trecere pentru alt locatar și nici nu reclamă trecerea prin camera altui locatar pentru intrare, ieșire sau folosire de dependințe.

Familia căreia fostul chiriaș intenționează să-i cedeze camera se poate muta numai cu aprobarea Serviciului de Gospodărie Locativă. În niciun caz studentul rămas în cameră nu are dreptul la repartiție, deoarece nu are stabilirea în București.

Tov. COCA GEORGESCU din Orașul Stalin, B-dul Vorošilov nr. 88, ne cere să răspundem la următoarele întrebări:

1) Dacă trecerea unui întreprinzător de la un minister la altul, pe baza unei Hotărîri a Consiliului de Miniștri, poate fi considerată ca o reducere de activitate, atrăgînd după sine desfacerea contractelor de muncă, conform art. 20 lit. b din Codul Muncii?

2. Dacă ministerul care preia întreprinderea este obligat să preia și salariații acesteia, așa cum prevede Hotărîrea Consiliului de Miniștri pe baza căreia s-a făcut această trecere?

3. Dacă salariații preluați pot fi retrogradați, dîndu-li-se aceeași muncă, dar un salariu mai mic, pe motiv că nu permite schema?

RĂSPUNS: 1. În cazul cînd schema nouă prevede mai puține posturi decît aceea veche, este vorba de o reducere de activitate în sensul art. 20 lit. b. din Codul Muncii și atrage după sine desfacerea contractului de muncă cu acei salariați a căror posturi s-au desființat.

2. Desigur că, în cazul cînd H.C.M. prevede trecerea salariaților la noul minister, această obligație trebuie respectată, bine înțeles pentru salariații a căror posturi sînt prevăzute în noua schemă.

3. Dacă socotiți că nu s-a procedat legal, aveți dreptul ca, în termen de trei luni de la comunicarea noii încadrări, să introduceți o contestație la Comisia pentru soluționarea litigiilor de muncă a întreprinderii, care va verifica legalitatea acestei operații.

ÎN VACANȚĂ

Pionierii și elevii școlilor noastre sînt în plină vacanță. În taberele de odihnă de la munte sau de la mare, pionierii și elevii petrec clipe plăcute citind, făcînd excursii, luînd parte la activitatea diferitor cercuri, sau făcînd — în mod voluntar — unele munci de folos obștesc.

În clișeu: Un grup de pionieri din orașul Bîrlad bucurîndu-se de odihnă, după muncă de înfrumusețare a orașului orășenesc.

Foto: AGERPRES

Cresc și se întăresc forțele internaționale ale păcii, democrației și socialismului

(Urmare din numărul 3662)

II

Lumea se află în prezent în pragul unui nou avînt puternic și al consolidării mișcării democrate, intensificării unității rîndurilor oamenilor muncii în lupta lor pentru un viitor mai bun.

Hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S. au deschis perspective mărețe unirii tuturor forțelor, care se pronunță pentru pace și socialism. Un rol uriaș revine în această partidelor comuniste.

Trecînd prin grelele încercări ale războiului, călindu-se în lupta împotriva fascismului, întărindu-se și mai mult în perioada de după război în lupta pentru pace, libertate și independență națională, partidele comuniste dintr-o serie de țări capitaliste au dobîndit o uriașă experiență istorică. Oamenii muncii îi cunosc pe comuniști ca apărători fermi ai intereselor poporului. În Franța, în Italia, comuniștii au devenit o forță uriașă în parlamente.

Încercările reacțiunii imperialiste de a izola partidele comuniste, de a îngrădi activitatea lor sau chiar de a le împinge în ilegalitate n-au fost încununate de nici un succes.

Năzuința de neînvins spre unitate se întărește în toate păturile maselor de oameni ai muncii. Unitatea clasei muncitoare, inclusiv a muncitorilor care îi urmează pe comuniști, cît și a celor care îi urmează pe socialiști, este necesară succesului luptei pentru cauza păcii între popoare și pentru asigurarea intereselor de zi cu zi ale clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii.

Posibilitatea reală a stabilirii unității tuturor forțelor democratice, creșterea influenței partidelor comuniste alarmează extrem de mult pe dușmanii clasei muncitoare, pe toți reacționarii, pe adepții „războiului rece", pe acuzatorii cruciadei împotriva comunismului. Tocmai de aceea, în țările capitaliste, forțele reacționare mizează acum în primul rînd pe dezbinarea mișcării muncitorești internaționale. Aceasta este direcția principalei lovituri a tuturor forțelor reacțiunii imperialiste.

Dușmanii clasei muncitoare vor să dezbine partidele comuniste, să slăbească legăturile lor internaționale și în primul rînd legăturile cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, să obțină izolarea diferitelor focare ale mișcării muncitorești internaționale pentru a încerca să treacă apoi la ofensiva împotriva lor.

Ce speră politicienii și ideologii reacțiunii imperialiste?

Ei cred, în primul rînd, că dacă asemenea organizații internaționale ale clasei muncitoare ca Cominternul și Cominformul și-au încetat activitatea, solidaritatea internațională va slăbi și vor înceta să existe contacte între partidele revoluționare frățești care se află pe pozițiile marxism-leninismului.

Ei speră, în al doilea rînd, că partidele comuniste, pornind în activitatea lor de la particularitățile și condițiile naționale ale fiecărei țări, exprimînd interesele naționale ale popoarelor lor, vor putea uita, chipurile, de marea datorie a solidarității proletare internaționale, vor putea uita că clasa muncitoare din toate țările, din fiecare țară este interesată în întărirea solidarității internaționale.

Aceste calcule ale reacțiunii imperialiste vor eșua în mod inevitabil.

Numai unii incurcă lume iremediabili din rîndurile mișcării muncitorești, care sînt în stare să se răîăcească între trei brazi și care niciodată nu văd pădurea din cauza copacilor, numai elementele oportuniste, care uită de marile țeluri ale clasei muncitoare, pot uita în activitatea lor de solidaritatea proletară internațională. Întreaga experiență a vieții, întreaga experiență a luptei de clasă a învățat clasa muncitoare să înțeleagă profunda semnificație a solidarității proletare. Această idee este de mult bază de neclintit a concepției proletare despre lume.

Partidele marxiste ale clasei muncitoare s-au călăuzit și se călăuzesc în întreaga lor activitate după principiul solidarității proletare internaționale. Marxism-leninismul ne învață că interesele naționale, just înțelese, ale oamenilor muncii nu pot fi în contradicție cu interesele lor socialiste internaționale. În cunoscutul său articol „Despre mîndria națională a velicorușilor", V. I. Lenin a subliniat cu o uriașă forță că interesul mîndriei naționale just înțelese a velicorușilor coincide cu interesul socialist al velicorușilor și al tuturor celorlalți proletari. Uitarea legăturilor internaționale ar avea drept rezultat în ultimă instanță că și interesele naționale ale oamenilor muncii ar avea de suferit foarte mult. Nici nu poate fi altfel, deoarece principalul rezultat al întregii istorii contemporane îl constituie concluzia că internaționalismul proletar este cea mai ascuțită armă a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii în lupta împotriva oricărei asupriri, în îndeplinirea sarcinilor cuceririi libertății, independenței naționale a popoarelor, construirii socialismului și comunismului. Internaționalismul proletar este lozinca măreață a partidului marxist, care corespunde întregii sale concepții despre lume și care exprimă politica sa. De la publicarea „Manifestului Comunist" al lui Marx și Engels chemarea „Proletari din toate țările uniți-vă" este de mai bine de un secol cea mai importantă lozincă a mișcării muncitorești a cărei forță și putere rezidă în coeziune și unitate.

Comunitatea fundamentală a intereselor tuturor partidelor marxiste muncitorești — în lupta lor pentru interesele clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii, împotriva primejdiei unui nou război, împotriva forțelor antipopulare ale capitalului monopolist, împotriva jugului colonial — iată baza de granit a internaționalismului proletar.

Consolidarea legăturilor internaționale este o necesitate istorică atît pentru partidele muncitorești din țările socialismului cît și pentru partidele marxiste din toate țările capitaliste, este chezășia dezvoltării continue, cu succes, a întregii mișcări muncitorești internaționale în ansamblu.

Înjghebînd blocuri militare, atrăgînd țările capitaliste mai slabe în mrejele sistemului de dependență financiară înrobitoare, punînd în funcțiune pîrghii ca de pildă puternicul mecanism al monopolurilor internaționale, imperialiștii caută să unească în prezent toate forțele reacționare într-un front anticomunist unic. În aceste condiții, coeziunea ideologică și solidaritatea internațională a tuturor partidelor revoluționare marxiste ale clasei muncitoare capătă o însemnătate deosebită. Aceasta o înțeleg profund atît partidele comuniste frățești cît și comuniștii din Uniunea Sovietică.

Partidele comuniste din țările capitaliste dau o ripostă tot mai hotărîtă uneltirilor diversioniste ale cercurilor imperialiste, demască pas cu pas campania de calomnii desfășurată în prezent de dușmanii clasei muncitoare care caută să dezbine mișcarea muncitorească internațională.

Pentru această luptă de însemnătate istorică a partidelor comuniste împotriva uneltirilor reacțiunii imperialiste are o mare importanță hotărîrea din 30 iunie a C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la lichidarea cultului personalității și a urmărilor sale". Ziarul „L'Humanité", organul Partidului Comunist Francez, a denumit pe bună dreptate această hotărîre „o nouă contribuție de cea mai mare importanță la activitatea mișcării muncitorești internaționale în interesul păcii și socialismului".

În hotărîrea din 30 iunie a C.C. al P.C.U.S. etapa actuală din istoria mișcării muncitorești este luminată de lumina vie a marxism-leninismului. Se dă o lovitură nimicitoare calomniatorilor, care au luat atitudine împotriva Uniunii Sovietice, împotriva comunismului. Acum ei au început să se agite ca niște iepuri care au nimerit pe o șosea în razele orbitoare ale unui far. Dușmanii clasei muncitoare nu-și pot ascunde deruta.

În ceea ce privește partidele comuniste din țările capitaliste, ele ridică și mai sus glorios steag marxist-leninist al internaționalismului proletar. Comitetul Central al Partidului Comunist Francez a aprobat cu căldură hotărîrea C.C. al P.C.U.S.

Tov. Palmiro Togliatti, secretarul general al Partidului Comunist Italian, s-a pronunțat pentru „aprobarea necondiționată a acțiunilor care au fost și sînt întreprinse de conducerea P.C.U.S. în vederea lichidării totale a urmărilor cultului personalității atît în Uniunea Sovietică cît și în mișcarea muncitorească internațională". Convorbirile care au avut loc în ultima vreme la Moscova între delegațiile partidelor comuniste francez, italian, belgian și englez cu conducătorii P.C.U.S., s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate în spiritul unei sincere prietenii și încrederi reciproce între partidele frățești. Aceste întîlniri contribuie la întărirea coeziunii și solidarității frățești a partidelor marxiste ale clasei muncitoare din diferite țări, întăresc legăturile și colaborarea între ele.

Comitetul Central al Partidului Comunist din India a declarat în rezoluția sa că hotărîrea din 30 iunie a C.C. al P.C.U.S. vorbește just despre mașinațiile dușmanilor poporului muncitor și subliniază necesitatea fidelității față de ideologia științifică a marxism-leninismului și față de cauza internaționalismului proletar.

Ideea solidarității internaționale în lupta pentru cauza păcii și socială a mulțumit, punînd stăpînire pe masele de oameni ai muncii devine o mare forță istorică a zilelor noastre. Iată de ce uneltirile dușmanilor clasei muncitoare sînt sortite eșecului. Iată de ce ei nu vor reuși să submineze internaționalismul proletar.

Cu o uriașă forță și încredere răsună astăzi cuvintele de încheiere din hotărîrea din 30 iunie a C.C. al P.C.U.S., cuvinte pătrunse de o profundă încredere în forțele comunismului: „Ideologii burghezi n-au decît să ticluiască basme despre o „criză" a comunismului, despre „derută" în rîndurile partidelor comuniste. Sîntem obișnuiți să auzim asemenea afurisenii ale dușmanilor. Profețiile lor s-au spulberat întotdeauna ca niște baloane de săpun. Acești profeți ghinioniști au apărut și au dispărut, iar mișcarea comunistă, ideile nemuritoare și dătătoare de viață ale marxism-leninismului au înaintat și înving. Așa va fi și de acum înainte. Nici un fel de ieșiri rău voitoare, calomniloase ale dușmanilor noștri nu vor putea stăvili mersul invincibil al dezvoltării istorice a omenirii spre comunism".

(Articol redacțional apărut în ziarul „Pravda").

„Încurcă lume“

Nu știu de ce, dar o bună bucată de vreme am fost inclinat să cred că tipul creat de popor și caracterizat simplu „încurcă lume“ îa doar înfățișarea unor neînsemnați nătăfleți. Căutind să-mi imaginez acest personaj, ajungeam să-l confund cu vînzătorul de la Aprozarul din cartierul nostru. Ciudat acest vînzător. Îi vine așa uneori să anunțe niscai trufandale și tocmai în ceasul cînd lumea se adună să cumpere își aduce aminte să pună un alis cum că marfa cu pricina s-a contramandat. Alteori îl vedeam transpus în persoana unui geamgiu, tot de la noi, care nu prididește să-și laude priceperea, dar atunci cînd cineva îl cheamă să-l potrivească o oglindă bunăoară, nu găsește altceva mai bun de făcut decît să stringă din umeri.

Nici în ruptul capului n-aș fi putut să cred că „încurcă lume“ are și rangul de „funcționar“ în Ministerul Agriculturii și că — colac peste pupăză — se mai ocupă și cu planificarea utilajului agricol necesar stațiunilor de mașini și tractoare. Zilele trecute am aflat însă unele întîmplări care tocmai acest lucru îl dovedesc.

Iată despre ce este vorba: în comuna Andrășești din raionul Slobozia există o stațiune de mașini și tractoare. Anul acesta, cam pe la luatul zăpezii, directorul ei a primit un ordin foarte, foarte urgent. Direcția Generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii îl obliga să trimită cu primul tren un anumit număr de tractoare, tocmai în raionul Gătaia din regiunea Timișoara. Judecînd după sarcinile care se cereau îndeplinite de către unitatea ce o conducea, directorul s-ar fi opus. Dar dispoziția era dispoziție. Și tractoarele au fost trimise.

Trecu un timp. În raionul Slobozia începuseră atît aratul cît și semănatul, S.M.T. Andrășești încercă să facă față cît mai bine acestor munci. Dar cum era și de așteptat, a prins a se poticni. Tocmai atunci și-au dat seama tovarășii din Direcția Generală S.M.T. că s-au pripit cînd au hotărît să-l ia așa cu anasîna tractoarele. Și au pornit degrabă s-o „ajute“. I-au trimis niște mașini de la gospodăriile de stat din raionul Sighișoara.

Asadar, rezumînd, ajungem la concluzia că Andrășești, comuna aceea de pe meleagurile Ialomiței, se află mai aproape de Timișoara decît de Sighișoara și că în planificarea utilajului la unitățile agricole socialiste e bine să se scornească tot felul de transporturi inutile. Cam asta a vrut să ne facă să înțelegem „Încurcă lume“ din Direcția Generală S.M.T.

Isprăvile sale nu se sfîrșesc însă aici. Duminică 8 iulie la S.M.T. Andrășești a sosit directorul unei unități similare tocmai de la Surduc, din raionul Jibou. Directorul din Surduc, care la acea dată se afla în concediu, nu se hotărîse să exploreze Bărăganul doar așa pentru desătarea sufletului său. El urmărea cu totul alt scop. Direcția despre care tocmai am pomenit, îi trimisese aici să la două din batozele pe care el le ceruse pentru campania de vară.

Notați bine! În tot Ardealul nu se găsească cîteva mașini de acest fel. Era necesar ca ele să fie duse în Munții Apuseni tocmai de pe meleagurile Bărăganului. Faptul este însă fapt. Venind cu ordin scris, directorul S.M.T. de la Jibou a luat mașinile, le-a pus la tren și le-a și expediat. Partea proastă este însă că și S.M.T. Andrășești are nevoie de acele batoze și încă mult mai curînd decît unitatea la care au fost trimise. Putem să ne așteptăm deci la un „nou ajutor“ de pe undeva de pe la Cluj sau de pe la Oradea, la alte transporturi alandala, etc.

O socoteală sumară arată că tantezia acestui ciudat joc de-a planificarea costă statul nostru zeci și zeci de mii de lei.

Bani aruncați în vînt, bani dați pe giriă. „Încurcă lume“, un funcționar în Direcția Generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii, își face tabietul. Din lene, din ignoranță ori din-mai știu eu ce altă binecuvîntată apucătură a sa, păgubește țara, părăduiește banii poporului.

Dar fiind toate acestea se cuvine să căutăm neîntîrziat un ac pentru cojocul lui. Dar ce fel de ac? Știu eu... Pe vînzătorul de la Aprozar care poartă lumea pe drum, îl blagoslovesc gospodinele de nu se poate spăla cu toată apa Dîmboviței. Pe geamgiul cel lăudăros și aceamiu îl fac de rîs, pînă și copiii. Cu „încurcă lume“ cel sus-pus nu putem proceda la fel.

El trebuie luat pur și simplu de guler și dat afară de acolo de unde s-a cocotat. Asta-i singura soluție rezonabilă.

I. PAVELESCU

Excursii didactico-științifice

C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt organizează în vara acestui an excursii didactico-științifice.

Excursiile se fac în afara concediului de odihnă, în lunile iulie și august, și se desfășoară pe 6 trasee, cuprinzînd diferite regiuni ale țării. Printre obiectivele acestor excursii se numără Combinatul metalurgic din Reșița, mina Petrila, Combinatul siderurgic Hunedoara, castelul Hunyazilor, Cheile Dunării, șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin“ de la Bicaz, Cheile Bicazului, Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann“ din Orașul Stalin, „Ghețarul“ de la Scărișoara, muzeul Doftana, salinele din Tg. Ocna, castelul Peleș, Delta Dunării, litoralul Mării Negre și altele.

La excursiile didactico-științifice s-au înscris peste 1400 de învățători și profesori din întreaga țară.

De asemenea pentru cadrele didactice din diferite regiuni, se organizează excursii în orașul București. Vizitarea Capitalei cuprinde printre altele Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii“, uzinele „23 August“, Muzeul de Artă al R.P.R., Institutul Agronomic „N. Bălcescu“, Muzeul „Gr. Antipa“ etc.

(Agerpres)

Expoziție de artă plastică și populară la Oradea

Sub auspiciile Casei regionale de creație din Oradea, zilele acestea s-a deschis o expoziție de artă plastică și populară. Expoziția cuprinde peste 500 de tablouri, sculpturi, lucrări de artă grafică și de artizanat. Sînt expuse de asemenea mai multe din cele 60 de lucrări prezentate în cadrul concursului de caricaturi.

Vizitatorii apreciază lucrările pictorilor amatori Simion Moț din comuna Buteni, Ianoș Haibak din satul Sieu, Gh. Feneș și Ștefan Szepesi de la școala populară de artă din Oradea.

În expoziție sînt admirate miniatura „Lada de zestre“, executată de țăranul muncitor Ion Moț din comuna Budureasca, frumoasele costume naționale lucrate de țărăncile muncitoare Varvara Abrămuț, Costina Floarea, Elisabeta Nemeș, precum și covoarele țesute de sătencele din comunele Zărand și Nădab.

(Agerpres)

„Limba română“ nr (2) 1956

Recent a apărut Nr. 2/1956 al revistei „Limba română“, revistă editată de Academia R.P.R., Institutul de Lingvistică. Din sumar citim: Acad. Iorgu Iordan: Cu privire la al VIII-lea Congres de studii romanice; Acad. T. Vianu: Stilistica literară și lingvistica; Acad. E. Petrovici: Fonemele limbii române; R. Todoran: Cu privire la repartiția graiurilor daco-române; D. Macrea: Gustav Weigand; G. Bleby: Problemele specifice ale predării limbii române la maghiari.

Revista mai conține cronica activității științifice filologice, rubrici de recenzii, note și consultații.

Difuzarea revistei se face prin librării și pe bază de abonamente. Prețul unui exemplar 2 lei.

Informații

Marți după-amiază, Matti Pyykko, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Finlandei la București, a oferit un cocktail în cinstea delegației de ziariști români care au participat la recenta întîlnire internațională a ziariștilor care a avut loc la Helsinki.

★

Între 18 și 21 iulie se desfășoară la Londra Congresul internațional de gastroenterologie.

La lucrările Congresului participă și o delegație de medici din țara noastră alcătuită din: prof. dr Petre Teodorescu, directorul Învățămîntului medical din Ministerul Sănătății, prof. dr. Tiberiu Spirchez, directorul clinicii a 5-a medicală a Institutului Medico-Farmaceutic din București, și prof. dr. Pali Doczy de la Institutul de medicină din Tg. Mureș.

★

Marți dimineața a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie, delegația de activiști ai Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Ungară în frunte cu Tibor Kiss, responsabil al secției sport, care timp de două săptămîni au făcut în țara noastră un schimb de experiență în problemele organizării odihnei, sportului și turismului.

(Agerpres)

Construcții pentru mineri

BAIA MARE. — În apropierea gării orașului Baia Mare se construiește un nou cartier de locuințe pentru mineri; se fac acum ultimele finisaje la primul grup de blocuri. În cursul lunii iunie, în orașul Baia Mare a fost terminată și dată în folosință o policlinică a cărei clădire cu parter și trei etaje cuprinde aproape 150 de încăperi. La Negrești, în raionul Oaș, se apropie de sfîrșit construcția unui spital, iar la Cavnic, raionul Lăpuș, constructorii zoresc lucrările la un grup de trei clădiri cu cîte patru apartamente pe care vor să le dea în folosință muncitorilor de la întreprinderea minieră „Steaua Roșie“ cu prilejul Zilei Minerului. Tot zilele acestea a început nu de mult construcția a încă patru noi blocuri fiecare cu cîte 27 de apartamente.

Un șantier nou s-a deschis și la Baia Sprie, unde în cursul acestui cincinal se vor construi 25 clădiri cu cîte 4 apartamente. Anul acesta vor fi terminate primele 5 clădiri, un cămin pentru nefamiliști cu 120 de locuri, precum și lucrările de amenajare a drumurilor, de alimentarea cu apă, de canalizare etc.

(Agerpres)

SPECTACOLE

TEATRE: *Opereta* 19,30: Vînt de libertate; *Casa Centrală a Armatei* (Grădina din Calea Victoriei 117) 20,30: Poveste muzicală; *Teatrul de varietăți* (Bdul. N. Bălcescu 2) 20,30: Sofia București; *Teatrul de Stat-Pitești* (Teatrul de vară „N. Bălcescu“) 20: Școala femeilor.

CINEMATOGRAFE: *Patria, Elena Pavel, Flacăra, T. Vladimirescu, Doina, Libertății, Olga Bancic*: Chitarele dragostei; *Magheru, V. Alecsandri, I.C. Frimu, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja, Al. Sahia, N. Bălcescu*: Amantii din Toledo; *Republica, Filmon Sîrbu, București, 1 Mai, 23 August*: Contele de Monte Cristo (seria I); *Central*: Popescu 10 în control. La mere; *M. Gorki*: Valea verde; *Timpuri Noi*: Reportaj din Carpați. Expediția sovietică pleacă în Antarctica. Arta populară chineză. Pentru un trai sănătos. Ginsacul înghimfat; *Lumina*: Nikolas Nickleby; *Victoria*: Cavalerul fără lege; *Tineretului, Unirea*: Pe răspunderea mea; *Al. Popov*: Marile speranțe; *Grivița*: Hamlet; *8 Martie, 8 Mai*: O aventură la castel; *Vasile Roaită*: Bel Ami; *Cultural*: Serenada străină; *C. David*: Semne particulare *Arta*: Ganga; *Munca*: Călușeii; *Carpați*: Melodii nemuritoare; *Miorița*: Drum înșelător; *Mașilor*: Mîine va fi prea tîrziu; *Donca Simo*: Ali baba și cei 40 de hoți, N. Grigorescu; *G. Coșbuc, Ile Pintilie*: Dragoste pierdută; *Popular*: Umbre în port; *M. Eminescu*: Vagabondul (seria I-a); *Volga*: Carola Lamberti; *Aurel Vlaicu*: Poemul pedagogic.

Timpul probabil

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 19, 20 și 21 iulie, următorul timp probabil:

În București: Vreme schimbătoare, favorabilă averselor de ploaie, însoțite de descărcări electrice și furtuni. Temperatura în scădere ușoară la început apoi staționară.

În țară: Vreme schimbătoare, cu cer variabil și averse de ploaie însoțite de descărcări electrice, mai abundente în nordul țării și în regiunile de munte. În cîmpia Dunării, aversele vor avea un caracter local. Vînt slab pînă la potrivit, intensificîndu-se temporar. Temperatura în scădere ușoară la început, apoi staționară. Minimele vor oscila noaptea între 10—18 grade, iar maximele ziua între 20—32 de grade. Pe alocuri aversele vor fi însoțite de furtuni și grindine.

LOTO-CENTRAL

Comisia centrală de validare a stabilit pentru tragerea „Loto-Central“ din seara zilei de 13 iulie 1956 următoarele premii:

La premiul special A: 1 premiu a 81 834 lei plus 2 premii sferturi; La premiul special B: 1 premiu a 23 712 lei, plus 8 premii sferturi; La premiul special C: 4 premii a 12 934 lei fiecare, plus 6 premii sferturi.

La categoria I 19 premii a 10.975 lei fiecare, plus 24 premii sferturi; La categoria II 52 premii a 4110 lei fiecare, plus 59 premii sferturi. La categoria III 87 premii a 2291 lei fiecare, plus 131 premii sferturi; La categoria IV 106 premii a 1784 lei fiecare plus 191 premii sferturi; La categoria V 214 premii a 898 lei fiecare, plus 366 premii sferturi; La categoria VI 282 premii a 766 lei fiecare, plus 384 premii sferturi; La categoria VII 356 premii a 563 lei fiecare plus 523 premii sferturi.

Centrele de mostre ale Băncii de Stat a R.P.R.

Centrele de mostre înființate de Banca de Stat a R.P.R. au fost reorganizate și funcționează în:

București, Calea Dorobanților nr. 36-40 tel. 1.59.56.

Timișoara, B-dul 29 August nr. 3, tel. 17-18.

Cluj, Str. Kogălniceanu nr. 7, tel. 37.91

Orașul Stalin, Str. 7 Noiembrie nr. 3, tel. 17-03

Ploești Str. S. M. Kirov nr. 5, tel. 15.52.

Bacău, Str. M. Viteazu nr. 77, tel. 18-17.

Constanța, Str. Scarlat Vîrnav nr. 9, tel. 17.54.

Tg. Mureș, Piața Stalin nr. 51 et. I, tel. 29.04.

Deva, Piața Unirii nr. 3, tel. 24.

Aceste centre de mostre stau în dispoziția întreprinderilor de stat și cooperatiste care au posibilitatea să-și valorifice stocurile supranormative și disponibile și să se aprovizioneze cu materii materiale, piese de schimb, etc., necesare activității lor.

Declarațiile medicului francez dr. R. Weismann-Netter despre organizarea spitalicească din R. P. R.

Timp de aproape o lună de zile dr. Robert Weismann-Netter, medic șef al spitalului „Beaujon“ din Paris, a vizitat țara noastră. În acest timp, medicul francez a făcut numeroase vizite în instituții medicale, a avut convorbiri cu medici români, a ținut conferințe și a prezentat filme documentare medicale franceze la Cluj, București, Sibiu, Timișoara etc. Înainte de a părăsi țara noastră, dr. Robert Weismann-Netter a declarat următoarele unui redactor al Agenției Române de Presă — „Agerpres“:

„Am făcut multe vizite în R.P.R. unde am cunoscut o bună organizare spitalicească și folosirea unei aparatori satisfăcătoare. Printre altele am observat cu interes frecvența unor servicii de balneo-terapie, bine utilate, pentru bolnavii cronici și convalescenți. Sistemul care există în R.P.R. ca fiecare medic să deservească în același timp cîte un serviciu de spital și dispensarul acestui spital, mi se pare deosebit de bun, atît pentru specializarea medicilor, cît și pentru îngrijirea bolnavilor.

Am admirat în Romînia numărul mare de laboratoare și utilajul de care dispun. Aproape că nu este serviciu medical sau chirurgical care să nu dispună de cîte un laborator pentru examenele curente. De asemenea am admirat numărul mare de laboratoare de cercetări afectate serviciilor clinice și institutelor.

Din punct de vedere terapeutic, am ajuns la concluzia că împrejurările fac ca unele mijloace terapeutice să nu fie îndeajuns utilizate în tratamentul bolnavilor. Este vorba de hormonii corticosuprarenali, despre care am vorbit adesea medicilor români în timpul convorbirilor și conferințelor mele.

Tot ceea ce am văzut — a declarat în continuare dr. Robert Weismann-Netter — arată tendința medicinei românești de a se alătura efortului medical internațional. Deja unii savanți români au vizitat Franța, ca și multe alte țări, și au vorbit despre rezultatele muncii de cercetare desfășurate în R.P.R., despre dezvoltarea medicinei românești. Aceste schimburi de păreri sînt deosebit de folositoare și vizitele savanților români sînt bine primite de specialiștii francezi. Am propus autorităților române să se intensifice schimbul de cărți și publicații. O asociație pentru dezvoltarea relațiilor științifice medicale cu țara dv. va fi creată în Franța. Sîntem satisfăcuți că și în R.P.R. va lua ființă o asemenea asociație similară.

Întorcîndu-mă în patria mea — a spus în încheiere dr. R. Weismann-Netter — îmi exprim gratitudinea față de autoritățile române, academicienii, profesorii și medicii români, dintre care unii erau, iar mulți au devenit, prietenii mei“.

SPORT

Competiția ciclistă „Cursa Munților“

Competiția ciclistă „Cursa Munților“ a continuat marți cu desfășurarea etapei Orașul Stalin—Sibiu—Pălținiș (174 km.).

Clasamentul etapei: 1. I. Horz (Dinamo) 5h 05'19"; 2. N. Maxim (Dinamo) același timp; 3. I. Vasile (C.C.A.) 6h 11'35"; 4. P. Gane (Energia) 6h 14'28" etc.

În clasamentul general conduce acum N. Maxim (Dinamo) cu 14h. 07'24", urmat de I. Vasile (C.C.A.).

Însemnări

Să nu ne oprim aici!

Un șir de frumoase victorii obținute de atleții noștri fruntași I. Soeter, Ilie Savel, I. Wiesenmayer, etc., în ultima vreme la Viena, Istanbul, Varșovia, Sofia, Belgrad, Londra, și mai ales minunatul record mondial la săritură în înălțime femei, stabilit cu cîteva zile în urmă de Iolanda Balaș, au făcut să se vorbească, cu bune aprecieri, de valoarea atletismului romînesc. Socotim că aceste aprecieri, ce le-am găsit prezente și în comentariile specialiștilor din străinătate, sînt meritate. Ele reflectă, dacă vreți, o realitate ce s-a impus de la sine.

Dar pentru că lucrurile stau așa, pentru că atletismul nostru începe să joace un rol din ce în ce mai major în concernul continental, e nevoie — vorbind despre succesele lui — să insistăm și asupra unor supărătoare și îngrijorătoare rămîneri în urmă.

Larga bază de masă a atletismului nostru îi asigură bogate cadre, am putea spune un inepuizabil rezervoriu de forțe noi. Nu în măsură corespunzătoare cresc însă și cadrele de sportivi fruntași, al acelor care pot și trebuie să aibă un cuvînt de spus în sportul de performanță. Cu mici excepții, în fiecare probă a-vem 3—4 atleți care se detașează cu mult peste cei ce-i urmează în ierarhia aceleiași probe. Sînt chiar cazuri în care între primul și al doilea atlet din aceeași probă e o diferență de valoare... ca de la cer la pămînt. Suficient să amintim că în timp ce Iolanda Balaș are ca performanță acel minunat 1,75 metri, o singură atletă a țării noastre, Eva Mayer, a trecut odată, 1,55 metri; secunde bune sau metri lungi îi despart pe Ilie Savel (400 m. garduri) și Lia Manoliu (disc) de următorii și următoarele în clasamentul probelor respective. Asta ca să nu vorbim de probe în care de ani de zile se „bate pasul în loc“ mereu de aceiași atleți, plafonați la o anumită valoare.

Un recent comunicat al Biroului comisiei centrale de atletism, în care se făceau publice concluziile analizei comportării echipei feminine a țării noastre la meciul triunghiular de la Neapole, sublinia răspunderea unor asociații sportive și antrenori pentru insuficienta pregătire a unor atlete. Acest comunicat și faptele care l-au generat pot și trebuie să constituie puncte de plecare pentru rezolvarea mult mai largă a problemei atleților noștri fruntași. Asociațiile și antrenorii au datoria de a da un conținut mai bogat muncii de ridicare și de pregătire a atleților și atletelor pentru sportul de performanță. Pentru aceasta au la îndemînă mijloacele materiale necesare. Ceea ce se pare că lipsește e preocuparea continuă, sistematică, răbdătoare, pentru creșterea cadrelor, tendința nesănătoasă de a se mulțumi cu cele cîteva elemente fruntașe existente astăzi și cu eventualele „apariții spontane“ din marea masă a atleților începători.

Acestei situații — care se ilustrează și prin pasivitatea manifestată de asociații față de campionatul republican pe echipe — trebuie să i se pună capăt fără întîrziere. Iolanda Balaș ne-a dăruit un minunat record mondial. I. Soeter, I. Savel, I. Wiesenmayer, etc., au făcut și fac să se vorbească cu respect despre atletismul romînesc. Foarte bine. Dar să nu ne oprim aici. Cu perseverență, cu tenacitate, să luptăm pentru afirmarea mai departe a atletismului nostru, care are resursele necesare să urce mai sus, mereu mai sus.

B. BERCEANU

Două decenii de teroare franchistă

Se împlinesc două decenii de cînd poporul spaniol trăiește sub jugul dictaturii franchiste. Din clipa în care ultimul soldat al Republicii Spaniole a fost nevoit să înceteze lupta sub copleșitoarea superioritate a forțelor franchiste aprinjinite din plin de armatele regulate fasciste germane și italiene, Spania a-s transformat într-o uriașă închisoare. Despre teroarea care a domnit în acești douăzeci de ani, despre zecile de mii de patrioți asasinați despre neînchipuita opresiune morală și materială la care a fost supus acest popor, s-ar putea scrie volume întregi.

Calvarul spaniolilor nu a luat încă sfîrșit. Teroarea și mizeria continuă să facă încă ravagii. În această zi de tristă aniversare socotim util să reproducem după ziarul austriac „ARBEITER ZEITUNG“ mărturiile unei femei care a văzut Spania în ultima vreme și care a trăit cîteva luni în această țară. Descrierea este făcută de o austriacă, soția unui muncitor spaniol care s-a înapoiat de curînd din Spania.

„Părinții și rudele soțului meu practică un comerț larg cu bunuri de consum și posedă 5 camioane. Deci pentru condițiile Spaniei ei sînt considerați oameni avuți. Cu toate acestea și în casele lor ca și în casele muncitorilor bîntuie mizeria. Curînd am avut de-a face cu aceleași probleme ca și celelalte femei din Albacete: cum să astîmpăr foamea copiilor mei? Ne hrăneam cu pește, pîine și cartofi și nici acestea nu le aveam în cantități suficiente. Pentru 10-15 persoane cîți eram la masă aveam 1 kg. de cartofi cu pește — peștii erau mici cît un deget — și pîine. Cînd ne ridicam de la masă ne era tot atît de foame ca și înainte. Fiul meu în vîrstă de 5 ani plîngea de dimineață pînă noaptea.

Odată cînd am intrat într-un magazin să cumpăr ceva, negustorul nu a mai putut de mirare că am venit în Spania pentru a trăi acolo. El se plîngea că lucrurile nu pot merge așa mai departe. „Mîncare nu avem și dacă spunem ceva, atunci...“ a tăcut cu mîna o mișcare în jurul gîtului căci nu vroia să exprime în cuvinte la ceea ce se gîndea.

Zilnic am putut vedea lucruri noi și zguduitoare. Într-o dimineață cînd ieșeam în oraș am întîlnit un convoi cît se poate de ciudat: 2 polițiști care goneau între baionete o femeie. În spatele lor mergea un grup de copii. Asemenea aspecte le-am văzut deseori. Am văzut ducîndu-se și bărbați între baionete. Erau trimiși în închisori. În zilele cînd se puteau vizita deținuții, rudele stăteau de dimineață acolo și așteptau pînă ce puteau să-i vadă cîteva minute pe ai lor ca să le predea ceva ce își rupeau de la gură. Deseori am văzut femei cu copii în brațe stînd în ploaie torențială și așteptînd deși erau ude pînă la piele. Niciodată nu voi uita aceste imagini.

Cît de mare este mizeria a reieșit și din următoarea scenă pe care am putut s-o observ în repetate rînduri. Lîngă linia ferată stău deseori copii și femei. Ei așteaptă marfarele și cînd vine unul, cîțiva sar în tren, din mers, și aruncă repede jos cărbune. Cei rămași jos string tot atît de repede cărbunele. Toate se petrec la mare repezeală. Avînd în vedere că asemenea lucruri se întîmplă zilnic s-a apelat la serviciile unei polițiști speciale. Ea poartă o uniformă de culoarea șocolatei și patrulează atunci cînd vine un tren. Oamenii însă nu se lasă intimidați nici de asemenea măsuri.

. . . . . .

Odată cînd mergeam după apă m-am întîlnit cu o femeie din Andaluzia, și ea mi-a povestit că a venit încoace pentru că speră că va găsi de lucru și condiții de trai mai bune. „Este adevărat că aici este puțin mai bine decît în Andaluzia“ a spus ea, „dar pentru noi, muncitorii, situația este pretutindeni la fel de proastă. Soțul meu muncește din greu dar nu avem cu ce ne astîmpăra foamea. Din cei cinci copii ai mei, 2 sînt la spital; sînt atît de subnutriți, că nu se mai țin pe picioare“.

. . . . . .

Într-un cartier al orașului Albacete oamenii trăiesc propriu zis sub pămînt. Cîteva trepte primitive săpate în pămînt duc spre o hrubă mare. La intrare atîrnă un sac gros. Deasupra intrării, mai la suprafața pămîntului, există a doua deschizătură care arată ca un horn. Cînd ne-am uitat în unul din aceste hornuri am văzut un foc pe care stătea o cratiță mare neagră cu un fel de mîncare. Oamenii care lucrau la rudele mele locuiau în asemenea gropi. Odată l-am întrebat de ce locuiesc în asemenea gropi și mi-au răspuns că o locuință costă 150-175 pesete pe lună, ceea ce înseamnă salariul pe o săptămînă.

Datorită faptului că rudele soțului meu circulă mult cu camioanele am avut și eu prilejul să văd multe. Pretutindeni însă am văzut că muncitorii trăiesc în sărăcie și mizerie. În provincia Llaemcu unde am fost deseori, cred că nu există nici o localitate unde oamenii nu trăiesc în gropi săpate în pămînt. Pe lîngă aceasta acolo și apa este o problemă grea. Convoaie întregi de măgari încărcați cu sacale, fiecare de 10—20 litri, străbat străzile. O cană cu apă se vinde în prețul de 75 centime pînă la 1 pesetă.

. . . . . .

Brutalitatea cu care sînt tratați pretutindeni oamenii muncii este nemaiîntîlnită. Am fost invitată într-o localitate pentru a vedea carnavalul spaniol. Anul acesta însă s-a interzis acolo, oamenilor orice distracție. Nu există acolo aproape nici o familie în care bărbatul să nu fi stat odată sau de mai multe ori în închisoare pentru convingerile sale. În familia soțului meu nu se află nici un singur bărbat care nu a stat în închisoare și familia este atît de mare încît ar putea să populeze singură un sat. Cîteva rude ale soțului meu au fost omorîte în bătăi, două femei și-au născut copiii în închisori.

Acești oameni însă pot fi oricît de umiliți, ei rămîn fideli republicii. Vorbesc mereu despre republică și numai speranța că odată va veni totuși și pentru ei ziua în care ei și miile de oameni din închisori vor fi liberi le dă puterea să reziste la greutățile care cresc pe zi ce trece.

După luni de zile am reușit să scăpăm de acest iad numai cu ceea ce avem pe noi. Copiii mei s-au îmbolnăvit și soțul meu a căpătat imediat după ce am trecut granița un șoc nervos. Ajunși la Viena am fost nevoiți să internăm copiii la spital“.

...Aici se opresc relatările unei femei care a trăit în Spania contemporană. Dar poporul spaniol este departe de a se împăca cu situația sa. Protestul ia adesea forme violente, cînd greve și ciocnirile de stradă zguduie țara. Toate acestea arată că în ciuda dictaturii poporul spaniol rămîne credincios idealurilor sale de libertate. Și nu există nici o îndoială că aceste ideaturi vor triumfa în Spania...

Însemnări de turist

LENINGRAD

Monumentul lui Petru I

Prin secolul al X-lea — și mult timp după aceea — ținuturile ruse erau cunoscute de către popoarele vecine sub numele de „Gardaric“, adică țara orașelor. Într-adevăr, multe orașe au înflorit în acele vremuri în „țara slavilor din răsărit“. Sumedenie sînt astăzi în Uniunea Sovietică. Mari, frumoase, minunate. Dintre toate însă, Leningradu-l cel mai minunat. Așa mi-a apărut mie. Frumos ca o lantasmă. Grațios ca o domniță. Strălucitor ca o Afroditâ născută din spuma mării. Din mare s-a născut și el. De mare-l scăldat. De mare și de Neva.

★

La început a fost un sat de pădureni-pescari. După cucerirea cetății Nyenskans, ridicată de suedezi pe cursul Nevei, Petru I puse temelie, pe insula Iepurilor, — în zilele lui mai 1703 — fortărețel Petropavlovsk.

Am văzut, nu departe de Petropavlovsk, căsuța de locuit pe care și-a ridicat-o Petru cel Mare. Din bîrne a fost clădită. Așa a fost la început. În jurul ei s-au ridicat — în scurt timp — case mari, arătoase. Pentru boieri. Pentru negustori. Toate după planul lui Petru și al arhitecților aduși de el. Din piatră și cărămidă s-au construit. Pentru a avea piatra necesară și meșteri zidari îndeajuns, un ucaz al țarului a oprit orice construcție din piatră în celelalte orașe. Oricine venea în orașul cel nou — și Petru I avea grijă să vină cît mai mulți — era obligat să aducă și o cantitate de piatră cu el; fiecare după starea lui: o căruță, o traistă sau numai o singură piatră.

În zece ani s-a clădit orașul „fereastră spre Europa“. În 1713, el devenî capitala statului rus. San Petersburg sau — pe scurt — Petersburg, s-a chemat; în august 1914 i s-a schimbat numele în Petrograd, iar din 26 ianuarie 1924 se numește Leningrad.

★

Frumos a fost de la început Prospectul Nevschi. Astăzi însă e deadreptul uluitor. Cu ei își începe Gogol „Povestirile din Petersburg“.

„În Petersburg, nu-i nimic mai frumos decît Nevschi Prospect; pentru Petersburg el înseamnă totul. Prin ce nu strălucește frumusețea asta de stradă a Capitalei noastre! Știu că niciunul dintre palarii ei locuitori și funcționari n-ar da Nevschi Prospect pentru toate bogățile din lume. De Nevschi Prospect e încîntat nu numai cel ce are douăzeci și cinci de ani, mustăți frumoase și surtuc minunat cusut, ci chiar și acela în a cărui barbă încep să lasă firele albe și al cărui cap e neted ca o tavă de argint. Dar cucoanele! O, cucoanelor îi-i și mai plăcut Nevschi Prospect! Dar cui nu-i place?“...

Tare-i frumos, zic și eu. Cînd ai pătruns în el, îți uiți de tine. Te fură valul de oameni. Te fură și te poartă. În sus — spre lavra Nevschi; în jos — spre catedrala Isachie. De o parte și de alta — clădiri somptuoase; din loc în loc — parcuri cu fel de fel de statui; mai mari sau mai mici, toate însă povestesc — în felul lor — fragmente din istoria zbuciumată a poporului rus. Vitrine mari te atrag, le-mbie. Am intrat în marele magazin universal de pe Nevschi. Mare cît un cvartal. Cu raioane și sus și jos — la parter și la etaje. Și lume! Multă lume! Nu mai prididesc vînzătorii. Se cumpără enorm de multe aparate de radio și televizoare. Nu știu dacă-n Țara Sovietelor există vreo localitate care să nu aibă măcar cîteva aparate de televiziune. Poate sînt, poate nu. Asta n-o știu. În orice caz, eu am văzut multe. Și la sate am văzut. Am fost în casa colhoznicei muigătoare Evdochia Andreevna din satul Moganinovka. Pe lîngă radio, avea și aparat de televiziune. Mare și puternic. Și ca ea sînt mulți. E un fenomen de masă.

Asta arată posibilitățile oamenilor sovietici, arată — printre altele — un nivel ridicat de trai.

★

Îndelung m-am oprit în fața monumentului lui Petru cel Mare, ridicat în 1782 de Ecaterina II. Pe un bloc enorm, găsiți în apropiere de oraș, stă „Călărețul de aramă“, așa de frumos cîntat de Pușkin în al său poem.

„Natura a sorțit din plin
Ca spre Europa voia noastră
Să tale-n acest loc fereastră“...

Iar cînd Evghenii — erou principal al poemului — înnebunit de groază în fața apelor năbădăioase pe care albia Nevei nu le mai putea cuprinde, acuză pe țarul autocrat, făcîndu-l răspunzător de nenorocirea abătută asupra orașului și ridică amenințător pumnul către statuia încremenită pentru veșnicuri:

„Halal, constructor de minuni!“...
Ei tremurînd de-o ură beată
Șopti încet, cu ochi nebuni,
„Ți-arăt eu tie!“...

i se pare că țarul-statuie și-a mișcat fața către ei că, plin de mînie, coboară de pe soclu să-i ceară socoteală. Atunci, înfricoșat de moarte, Evghenii o rupe la fugă, iar în urma lui

„Ca niște tunete zălude
Un greu galop sonor s-aude
Pe caldarîmul zguduit...

. . . . . .

Și pînă-n zori sfîrșindu-l teamă,
Și-urmîndu-l pe zmintit mereu,
Cumplitul Călăreț de-Aramă
A galopat cu tropot greu“.

★

Mare-i universitatea din Leningrad! Douăsprezece clădiri sînt afectate pentru asta. Un coridor lung de un kilometru — să toți umbli pe el — le unește. Aici, prin 1842, a fost profesor de limba română unul Ghinculov, romîn de origină, pe numele lui adevărat Iacob Hîncu. El a scos prima gramatică română în limba rusă.

Să ne oprim acum puțin în fața fostului palat de iarnă. Mult sînge a curs în Piața Palatului în „Duminica sîngerosă“ din ianuarie 1905. Și-n 1917 a curs. Aici s-a dat ultimul asalt asupra capitalismului în Rusia.

În mijlocul pieței se înalță o coloană uriașă dintr-o singură bucată (cea mai mare coloană de acest fel din lume). Șase sute de tone are. Nu-i fixată de postament. Se cheamă coloana Alexandrovskaia și-i ridicată în amintirea victoriei asupra lui Napoleon (1812). La stînga, se află un parc. Mic. Pe vremea țarilor, afară de cei din anturajul țarului, nimeni altul n-avea voie să intre în parc. Pe poartă era scris: Intrarea cîinilor și a prostimei, oprită.

A venit însă revoluția. Marea Revoluție din Octombrie. Ea a schimbat fața lucrurilor. Toate au fost puse la locul lor. Toate și-au căpătat menirea lor firească, iar parcu-l parc cu adevărat. În el se plimbă și se odihnesc oamenii muncii. Și de multe ori, în nopți cu lună, deslușești în cîntecul unei armonici bucuria vieții noi.

E. BEJENARU

Expresie a voinței de pace

Încheindu-și lunile lucrările, sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. a adresat un Apel parlamentelor tuturor țărilor lumii. Expresie a voinței de pace a popoarelor sovietice, Sovietul Suprem s-a adresat forurilor alese din toate țările lumii într-o problemă care nu poate lăsa indiferent pe nimeni — în problema dezarmării, în problema reducerii forțelor armate, a încetării cursei înarmărilor în toate părțile globului.

Luînd cunoștință de Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S., de această nouă inițiativă de pace a statului sovietic, oamenii se vor gîndi la schimbările produse în ultima vreme în lume. Apelul lansat la Moscova începe să străbată lumea în zilele în care se împlinește un an de la un eveniment deosebit în viața internațională: Conferința de la Geneva a primilor miniștri ai celor patru mari puteri.

Privind înapoi la anul care a trecut, nu există om care să nu-și dea seama că, cu toate încercările acelor forțe care nu se pot împăca cu noua atmosferă în care încep să se dezvolte relațiile între state, Conferința de la Geneva a contribuit la destinderea încordării internaționale, ea a adus o limpezire a orizontului politic al lumii, ea a dat o lovitură serioasă „războiului rece".

Cu un an în urmă sceptici teoretizau inutilitatea întîlnirii celor patru mari și prooroceau eșecul ei. Dar sceptici n-au fost niciodată purtătorii de cuvînt ai popoarelor. Privind înapoi la anul care a trecut, putem spune: speranțele născute la Geneva n-au fost înșelate, în ciuda străduințelor de a le înăbuși în față. Firește în lume nu există numai oameni interesați de pace — există și profitori de pe urma războiului; pe arena internațională nu se aud numai glasuri în apărarea păcii — unii mai bat încă cu putere tam-tamul atițărilor la război; în relațiile dintre răsărit și apus nu toți depun aceleași eforturi pentru lichidarea divergențelor — unii țin încă prea mult la obiceiuri vechi. Dar astăzi nu există colț în lume în care să nu fi pătruns conștiința că războiul poate fi evitat, că forțele păcii își pot impune voința. Anul care a trecut a fost un an al creșterii impetuoase a acestor forțe; a fost un an al apropierii între popoare, al contactelor între conducători ai statelor din apus și răsărit. Nicicînd în trecut, atîția oameni politici din cele mai diferite țări ale lumii n-au vizitat Uniunea Sovietică. Delegații oficiale din India și Iran, din țările nordice și din Iugoslavia — și din alte numeroase țări au văzut cu ochii lor dorința de pace a guvernului sovietic. În tratativele purtate la Moscova sau în ace'e capitale pe care conducătorii sovietici le-au vizitat la rîndu-le în acest răstimp, conducătorii de state au purtat tratative care s-au referit fără excepție la problemele majore ale zilelor noastre — felul în care pot fi lărgite relațiile de tot felul între state, felul în care pot fi destinse relațiile internaționale, felul în care poate fi redusă primejdia de război. Și de fiecare dată Uniunea Sovietică s-a arătat a fi aceeași luptătoare fermă pentru pace, același partener practic în discuții, aceeași apărătoare a intereselor tuturor popoarelor mari și mici.

Nu e om de bună credință în lume care să nu recunoască: declarațiile de bunăvoință ale conducătorilor sovietici au fost întotdeauna urmate de fapte. Nu mult după conferința de la Geneva guvernul sovietic a anunțat o demobilizare masivă, căreia îi urmează pînă în primăvara anului 1957 încă una — în total 1.840.000 de oameni. S-au luat măsuri ca în bugetul statului sovietic să aibă loc reducerile corespunzătoare. Acțiunile unilaterale de dezarmare ale Uniunii Sovietice au reținut atenția tuturor. Cum era și firesc, ele au fost întîmpinate de popoare cu un sentiment de recunoștință, ca niște fapte menite să contribuie efectiv la slăbirea încordării internaționale, ca pe niște exemple demne de urmat de toate statele.

Lansînd, acum, la un an de la Conferința de la Geneva, Apelul adresat tuturor parlamentelor cu privire la dezarmare, Sovietul Suprem al U.R.S.S. atrage din nou atenția parlamentelor și guvernelor lumii asupra seriozității problemei dezarmării. Menținerea sub arme a unor efective exagerate în timp de pace, cursa înarmărilor, stocarea armelor atomice și experiențele cu aceste arme, toate acestea nu pot să nu creeze și să întrețină o atmosferă încordată în lume, nu pot să nu genereze neîncrederea între state, nu pot să nu stea piedică în calea rezolvării problemelor litigioase. Dar asta nu e încă totul. Cursa înarmărilor împiedică popoarele să-și folosească pe deplin resursele lor materiale în scopul îmbunătățirii vieții, duce la risipirea unor mijloace care ar putea aduce fericirea în milioane de case. Adresîndu-se parlamentelor lumii, chemîndu-le să-i urmeze exemplul, să reducă la rîndu-le — fără a mai aștepta un acord în cadrul O.N.U. — forțele armate ale statelor, să contribuie la continua destindere a relațiilor internaționale, Uniunea Sovietică se dovedește a acționa mai departe în spiritul Genevei. Căci acum un an nemenii au considerat conferința de la Geneva nu ca încununarea unei activități ci ca deschizătoare de drumuri. În ciuda unora, dezghețul s-a produs. El a afectat nu numai relațiile între marile puteri ci și acțiunile altor state.

În ce ne privește, noi am fost din prima clipă adepți ai spiritului Genevei. Conștienți de importanța pe care o are în zilele noastre problema dezarmării, noi am acționat în acest an — și în această privință — în conformitate cu interesele noastre naționale, cu interesele tuturor popoarelor. Anunțînd încă acum cîteva luni demobilizarea a 40.000 de oameni, iar acum demobilizarea a încă 20.000, noi ne-am demonstrat prin fapte aderiunea noastră la o idee scumpă tuturor oamenilor. Exemplul nostru — și al celorlalte țări de democrație populară care au anunțat reduceri ale forțelor armate — demonstrează limpede că în marele lagăr al păcii oamenii sînt gata să facă pasul cu evoluția evenimentelor, să contribuie la o desfășurare cît mai favorabilă a acestor evenimente. Orice țară mare sau mică poate contribui la întărirea cauzei păcii, la stabilirea înțelegerii în lume. Nu trebuie pentru aceasta decît un singur lucru: bunăvoință.

Privind înapoi, putem spune: în urmă cu un an, la Geneva s-a făcut primul mare pas spre instaurarea unei noi atmosfere în lume. Acum, experiența există. Ceilalți pași pot și trebuie să fie făcuți pe același drum!

RADU TIULESCU

Ancheta în legătură cu evenimentele de la Poznan

VARȘOVIA 17 (Agerpres). — După cum transmite agenția poloneză de presă, M. Rybicki, procuror general al Republicii Populare Polone, a dat un interviu cu privire la ancheta în legătură cu evenimentele de la Poznan.

M. Rybicki a arătat că chiar din primele zile după evenimentele de la Poznan a început, sub supravegherea procuraturii voivodale de la Poznan și a procuraturii generale, ancheta al cărei scop este de a determina toate împrejurările care au dus la evenimentele tragice de la Poznan. În cursul anchetei organele procuraturii separă, în mod cu totul just, pe muncitorii care sub influența nemulțumirilor au participat la demonstrație, de aventurieri, elemente criminale și provocatori instigați de peste granițe.

În timpul tulburărilor cît și după lichidarea lor, arată în continuare Rybicki, organele securității publice și ale miliției civile au reținut cîteva sute de persoane asupra cărora au fost găsite arme sau lucruri furate în cursul tulburărilor, precum și persoane suspectate de a fi atacat clădirile publice și pe membrii securității de stat și ai miliției civile. 323 de persoane reținute se află în prezent sub anchetă.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Declarația cu privire la rezultatele tratativelor dintre delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane

• Reducerea la jumătate a cotei părți a R. D. Germane pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a trupelor sovietice care se află în Germania. • Construirea în R. D. Germană a unei centrale atomo-electrice cu sprijinul U.R.S.S.

MOSCOVA 17 (Agerpres) — TASS transmite: În zilele de 16 și 17 iulie 1956 au avut loc la Moscova tratative între delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice și delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane.

Din partea sovietică la tratative au participat: N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N.S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. M. Molotov și M. G. Pervuhin, primi vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. M. Malenkov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. K. Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S., D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., L. I. Breinev, secretar al C.C. al P.C.U.S. și G. M. Pușkin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Republica Democrată Germană.

Din partea Republicii Democrate Germane la tratative au participat: O. Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, W. Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G., și prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și W. Stoph, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Apărării Naționale, F. Selbmann, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și conducătorul Comisiei pentru Problemele Industriei și Transportului, O. Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, H. Loch, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, P. Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și conducătorul Comisiei pentru Problemele Agriculturii, L. Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe, și J. König, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germane în U.R.S.S.

În cursul tratativelor pregătite pe cale diplomatică și de experți au fost discutate problemele dezvoltării continue a relațiilor de prietenie și a colaborării frățești dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană. Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă de deplină înțelegere reciprocă și cordialitate și s-a ajuns la un acord asupra tuturor problemelor dezbătute. S-a subliniat în unanimitate că între cele două state, în baza „Tratatului cu privire la relațiile dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Democrată Germană" din 20 septembrie 1955, legăturile prietenești, multilaterale se dezvoltă cu succes în deplină conformitate cu principiile de egalitate în drepturi, respectare reciprocă a suveranității și neamestecului în treburile interne.

Călăuzindu-se de năzuința de a contribui la dezvoltarea continuă a economiei Republicii Democrate Germane și la ridicarea bunăstării materiale a populației sale, guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Democrate Germane au căzut de acord ca începînd de la 1 ianuarie 1957 să reducă de la 1.600 de milioane de mărci la 800 milioane mărci anual fondurile bănești pe care R.D. Germană, în baza Tratatului susmenționat le alocă pentru întreținerea trupelor sovietice din Germania. Reducerea la jumătate a cotei părți a Republicii Democrate Germane pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a trupelor sovietice care se află în Germania, este legată de asemenea de considerabila reducere a forțelor armate ale Uniunii Sovietice, inclusiv de reducerea efectivului trupelor sovietice aflate în Germania și de reducerea cheltuielilor comune pentru nevoile militare care decurg din aceasta.

Cele două părți au confirmat de asemenea acordul cu privire la o considerabilă sporire în cursul anului 1956 a livrărilor reciproce pe'e prevederile acordului comercial în vigoare, inclusiv acordarea de către Uniunea Sovietică Republicii Democrate Germane de valută liberă pentru achiziționarea pe piața mondială a mărfurilor necesare R. D. Germane, precum și acordul cu privire la acordarea către R D. Germană a unui credit pe termen lung, în condiții avantajoase.

Au fost examinate și alte importante probleme de colaborare economică între cele două țări în condiții reciproc avantajoase. Părțile au căzut de acord să la o serie de măsuri pentru folosirea cît mai deplină și rațională a capacităților de producție ale industriei R. D. Germane și pentru sporirea livrărilor reciproce de mașini și utilaj corespunzătoare nivelului tehnicii moderne, precum și a livrărilor de alte produse și materiale.

Ca urmare a înfăptuirii tuturor măsurilor cu caracter economic asupra cărora s-a căzut de acord în cursul tratativelor, Republica Democrată Germană va primi în cursul anilor 1957—1960 mari resurse suplimentare pentru dezvoltarea economiei sale naționale.

Delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane a declarat în cursul tratativelor că succesele realizate de R. D. Germană în dezvoltarea economiei sale naționale și sprijinul frățesc pe care i-l acordă Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, oferă oamenilor muncii din R. D. Germană posibilitatea să facă un nou pas important pe calea construirii socialismului, al avîntului economic al țării și al ridicării continue a bunăstării poporului.

Părțile și-au exprimat satisfacția în legătură cu dezvoltarea legăturilor științifice și culturale dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană. Acordul cu privire la colaborarea culturală și științifică dintre cele două țări, încheiat în aprilie 1956, permite folosirea reciprocă mai deplină decît pînă în prezent a realizărilor din domeniul culturii, științei și tehnicii. S-a considerat că este de dorit să se contribuie prin toate mijloacele la o și mai mare lărgire a contactelor dintre instituțiile științifice și oamenii de știință și tehnicienii din U.R.S.S. și R. D. Germană, la un schimb permanent de informații științifice și tehnice, la schimburi de studenți și la înfăptuirea altor măsuri care contribuie la dezvoltarea rodnică a științei și la progresul tehnic al celor două state.

Între cele două guverne s-a ajuns la un acord asupra problemelor legate de construirea în Republica Democrată Germană a unei centrale atomo-electrice cu o capacitate de 100.000 kW. Potrivit acestui acord, Uniunea Sovietică va acorda ajutor la proiectarea centralei atomo-electrice și va livra Republicii Democrate Germane utilajul și materialele necesare. Acordul asupra acestei probleme a fost semnat de reprezentanții guvernelor celor două state, concomitent cu semnarea prezentei Declarații.

În cursul tratativelor a avut loc un larg schimb de păreri asupra problemelor internaționale care prezintă interes pentru cele două părți. Cu acest prilej s-a stabilit o deplină comunitate de păreri asupra celor mai importante probleme internaționale.

Părțile sînt întru totul de acord că slăbirea realizată în ultimul timp a încordării internaționale creează o atmosferă favorabilă pentru un acord între state și în primul rînd, între marile puteri în problema dezarmării și a luării unor măsuri eficace în vederea asigurării securității în întreaga Europă. Reducerea forțelor armate ale marilor puteri, interzicerea necondiționată a armei atomice și cu hidrogen, stabilirea unui control eficace asupra aplicării acestor măsuri ar contribui fără îndoială la îmbunătățirea continuă a situației internaționale, la sporirea încrederii și colaborării între state. Cele două guverne consideră că încercările unor state de a face ca problema dezarmării să depindă de anumite condiții preliminare nu pot decît să împiedice, să întîrzie rezolvarea problemei dezarmării și reglementarea altor probleme politice.

Inițiativa manifestată recent de guvernul Republicii Democrate Germane în domeniul reducerii efectivului armatei populare naționale a R. D. Germane, propunerea guvernului R. D Germane cu privire la limitarea forțelor armate atît ale Germaniei răsăritene cît și ale Germaniei occidentale și la interzicerea stocării de armament atomic pe teritoriul Germaniei, precum și celelalte măsuri ale guvernului R. D. Germane în interesul slăbirii încordării în Germania, creează posibilități reale pentru o înțelegere reciprocă între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană asupra problemelor de importanță vitală pentru poporul german.

Guvernele U.R.S.S. și R. D. Germane au subliniat totodată că introducerea în Germania occidentală a serviciului militar obligatoriu împotrivește voinței poporului german îngreunează serios rezolvarea problemelor naționale ale poporului german, împiedică îmbunătățirea situației politice în Germania și în Europa în general. Răspunderea pentru aceasta revine actualului guvern al Republicii Federale Germane.

Ținînd seama de faptul că Uniunea Sovietică a redus în ultimul timp efectivul trupelor sovietice din Germania cu peste 50.000 de oameni, guvernul U.R.S.S. și guvernul R.D. Germane adresează guvernelor S.U.A., Angliei și Franței chemarea de a reduce și ele efectivul trupelor lor aflate pe teritoriul R.F. Germane pentru ca în viitor să se treacă la evacuarea totală a trupelor străine de pe teritoriul Germaniei. Guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Democrate Germane sînt convinse că în prezent, după 11 ani de la terminarea războiului, în condițiile existenței unor state germane suverane care se bucură de o largă recunoaștere pe plan internațional, menținerea trupelor străine pe teritoriul Germaniei nu poate fi considerată drept normală.

Guvernul Republicii Democrate Germane a declarat că călăuzindu-se de interesele întregului popor german, năzuiește în întreaga sa activitate spre restabilirea unității naționale a Germaniei ca stat liber, iubitor de pace, democrat.

Guvernul sovietic a declarat că are o alitudine de deplină înțelegere și simpatie față de această năzuință a guvernului Republicii Democrate Germane, care exprimă aspirațiile naționale juste ale poporului german, și călăuzindu-se în mod consecvent în politica sa de principiul leninist al dreptului națiunilor la autodeterminare, consideră că restabilirea unității statului german este cauza poporului german însuși.

Părțile sînt unanime în ce privește faptul că în condițiile actuale nu există o altă cale pentru unificarea Germaniei în afară de calea tratativelor directe și a acordului între guvernele celor două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernul Republicii Democrate Germane își exprimă convingerea că hotărîrile luate în comun în cursul tratativelor vor contribui la întărirea continuă a prieteniei și a colaborării frățești dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană, care a păsit ferm pe calea dezvoltării socialiste și vor aduce o contribuție importantă la cauza întăririi păcii și securității în Europa.

Din partea guvernului
Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste
Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.
N. A. BULGANIN

Moscova, 17 iulie 1956

Din partea guvernului
Republicii Democrate Germane
Primul ministru al R. D. Germane
OTTO GROTEWOHL

Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

în legătură cu Mesajul parlamentului japonez în problema interzicerii armei nucleare și cu privire la încetarea experimentării ei

La propunerea Comisiilor pentru Afaceri Externe ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a examinat rezoluțiile Camerei Reprezentanților și Camerei Consilierilor ale parlamentului japonez, adoptate în februarie 1956, care exprimă năzuința parlamentului japonez de a se obține interzicerea producerii și folosirii bombelor atomice și cu hidrogen, iar pînă la realizarea unui acord în această problemă — interzicerea experimentării acestei arme.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. înțelege pe deplin îngrijorarea deosebită a poporului japonez în legătură cu continuarea cursei înarmărilor și efectuarea de noi și noi experiențe cu arma atomică și cu hidrogen.

Uniunea Sovietică consideră că numai interzicerea totală a armei atomice și cu hidrogen, adică încetarea producerii ei, interzicerea folosirii ei, distrugerea stocurilor și scoaterea ei din arsenalele statelor, vor feri popoarele lumii de primejdia unui război atomic nimicitor și de consecințe grele pentru omenire, legate de folosirea acestei arme.

Tocmai de aceea, în tot cursul anilor de după război, Uniunea Sovietică a luptat în mod perseverent pentru interzicerea totală a armei atomice și scoaterea ei din arsenalele statelor și a făcut în repetate rînduri propuneri corespunzătoare în cadrul Organizației Națiunilor Unite. În special în cunoscuta propunere a guvernului sovietic din 10 mai 1955 se prevede interzicerea totală a folosirii și producerii armei atomice și cu hidrogen și scoaterea ei din arsenale. Tot atunci, guvernul sovietic a propus ca statele care dispun de arma atomică și cu hidrogen să-și ia obligația, ca una din primele măsuri în direcția înfăptuirii programului de dezarmare, să înceteze experimentarea acestor tipuri de arme.

Propunerea guvernului sovietic din 27 martie a.c. prevede de asemenea ca puterile să cadă de acord asupra încetării imediate a experimentării armei termonucleare, independent de realizarea acordului asupra celorlalte probleme în legătură cu dezarmarea.

Din păcate, aceste propuneri nu au găsit deocamdată sprijinul corespunzător, iar problema încetării experimentării armei termonucleare încă nu este rezolvată.

Toate acestea, însă, nu vor opri Uniunea Sovietică în lupta sa pentru interzicerea totală a armei atomice și pentru încetarea imediată a experimentării armei termonucleare, ca prim pas în această direcție.

SOVIETUL SUPREM AL U.R.S.S. CONSTATĂ CU SATISFACȚIE UNITATEA DE VEDERI A POPOARELOR UNIUNII SOVIETICE ȘI A POPORULUI JAPONEZ ÎN ACEASTĂ PROBLEMĂ EXTREM DE IMPORTANTĂ ȘI ȘI EXPRIMĂ SPERANȚA CĂ POZIȚIA UNIUNII SOVIETICE ȘI A JAPONIEI ÎN ACEASTĂ ACȚIUNE NOBILĂ VA FI SPRIJINITĂ ÎN MOD ACTIV DE PARLAMENTELE CELORLALTE STATE.

MOSCOVA, KREMLIN
16 iulie 1956

Transformarea R.S.S. Carelo-Fine în Republică Autonomă Sovietică și includerea ei în componența R.S.F.S.R.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: În cadrul ședinței de închidere a Sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a avut loc la 16 iulie la Moscova, printre altele problema a fost examinată cererea Sovietului Suprem al R.S.S. Carelo-Fine cu privire la transformarea Republicii Sovietice Socialiste Carelo-Fine în Republică Autonomă Sovietică Socialistă Carelă și includerea ei în componența R.S.F.S.R.

Otto Kuusinen, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Carelo-Fine, care a luat cuvîntul în cadrul sesiunii, a declarat că această propunere are la bază dorința exprimată de oamenii muncii din R.S.S. Carelo-Fină. El a spus că Sovietul Suprem al Republicii Carelo-Fine a adoptat la 24 aprilie a.c. legea cu privire la transformarea R.S.S. Carelo-Fine în Republică Autonomă Sovietică Socialistă Carelă.

— În ultimii 16 ani — a declarat Kuusinen — s-a schimbat componența națională a populației R.S.S. Carelo-Fine.

Datorită creșterii numărului locuitorilor republicii, prin plecarea la muncă în Carelia a unor cetățeni de naționalitate rusă și de alte naționalități, greutatea specifică a populației naționale băștinașe s-a micșorat considerabil.

În acest fel datorită schimbărilor survenite trebuie să se recunoască faptul că actuala structură a republicii noastre sub formă de Republică Unională Carelo-Fină nu corespunde componenței naționale a populației ei.

— Transformarea R.S.S. Carelo-Fine în Republică Autonomă Sovietică și includerea ei în componența Federației Ruse, — a declarat în continuare Kuusinen, — devine necesară de asemenea și din punct de vedere al comunității economice dintre poporul carel și marele popor rus. În perioada construcției pașnice Rusia Sovietică a acordat și acordă poporului carel un ajutor economic multilateral, precum și un prețios ajutor în ce privește cadrele fără de care Carelia n-ar fi putut să-și dezvolte cu succes economia națională. Dezvoltarea culturală a poporului carel este de asemenea strîns legată de cultura rusă.

La ședință a fost adoptată legea cu privire la transformarea R.S.S. Carelo-Fine în Republică Autonomă Sovietică Socialistă Carelă și la includerea ei în componența Federației Ruse.

Scurte știri externe

PRIMIREA CĂLDUROASĂ FĂCUTĂ ANSAMBLULUI DE AMATORI C.F.R. ÎN FRANȚA

PARIS. — Agerpres: Publicul francez a făcut o călduroasă primire grupului de dansatori și instrumentiști populari din Ansamblul de amatori C.F.R. care participă la cel de al 21-lea Festival de folclor național și internațional ce se desfășoară între 13 și 18 iulie la Nissa, sub auspiciile Federației provinciilor franceze, cu participarea a 30 de grupuri artistice venite din 16 țări. Chiar din primele zile ale sosirii grupului de artiști romîni pe teritoriul francez această au fost solicitați să cînte pentru radiodifuziunea franceză, care a transmis la 10 iulie dansuri din Banat. De asemenea, melodiile românești cîntate de orchestra grupului de dansatori și instrumentiști din ansamblul de amatori C.F.R. au fost înregistrate de către postul de radio Nissa.

U.R.S.S. A PREDAT PROIECTUL UNUI ACORD GENERAL EUROPEAN DE COLABORARE ECONOMICĂ

GENEVA. — Agerpres: A. S. Cistiakov, reprezentantul permanent al U.R.S.S. în secția pentru Europa a O.N.U., a transmis lui G. Myrdal, secretar executiv al Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, proiectul unui acord general european cu privire la colaborarea economică. Acest proiect, prezentat de delegația U.R.S.S. la cea de a 11-a sesiune a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, în aprilie a.c., a fost apoi completat și concretizat de guvernul U.R.S.S. în conformitate cu dorința participanților la sesiune. Potrivit unei știri a Centrului de informații al O.N.U. la Geneva, acest proiect a fost trimis spre studiere guvernelor țărilor — membre ale Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa.

COMPORTAREA SCANDALOASĂ A MILITARILOR AMERICANI ÎN DISCUȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL BAVARIEI (R.F.G.)

BONN. — Agerpres: Luni noapte a avut loc la München o ședință a Consiliului de Miniștri bavarez în cadrul căreia a fost discutată problema incidentelor provocate de trupele de ocupație americane staționate în Bavaria. Consiliul de Miniștri l-a autorizat pe primul ministru al Bavariei, Hoegner să la toate măsurile pe care le crede necesare în vederea protejării cetățenilor germani împotriva actelor de violență ale militarilor americani. De asemenea Consiliul de Miniștri l-a autorizat pe Hoegner să protesteze pe lîngă guvernul federal și pe lîngă autoritățile americane împotriva „crimelor și incidentelor provocate de membrii forțelor armate americane". Ședința Consiliului de Miniștri bavarez a fost convocată în urma asasinării de către militari americani a doi tineri vestgermani din Nürnberg, Hans Wehrauch în vîrstă de 22 ani și Guenther Muller în vîrstă de 17 ani.

ISTORICI ROMÎNI PESTE HOTARE

STOCKHOLM — Agerpres: La 10 iulie, s-au încheiat la Stockholm lucrările Consiliului Permanent al Congreselor internaționale de științe preistorice și protoistorice la care au participat din partea R.P.R. profesorul Nestor Ion, membru corespondent al Academiei R.P.R. și prof. Radu Vulpe, șef de sector la Muzeul național de antichități al Academiei R.P.R.

În cursul lucrărilor comitetul executiv al organizației a hotărît printre altele înființarea unei comisii speciale pentru inventarii arheologice în cadrul căreia, din partea delegației R.P.R., a fost cooptat academicianul Nestor Ion.

Ziarul conservator „Svenska Dagbladet" din 15 iulie publică un interviu al celor doi delegați ai R.P.R. în care aceștia arată importanța istorică a obiectivelor cunoscute sub denumirea de Cloșca cu pui pe care Uniunea Sovietică le-a predat recent R.P.R.

MARE INCENDIU LA NEW-YORK

NEW YORK — Associated Press: La 14 iulie a izbucnit la New-York unul din cele mai mari incendii de cînd există orașul. Pe Broadway, una din străzile principale ale New-Yorkului, a luat foc un bloc cu cinci etaje. Pentru localizarea incendiului au fost trimiși peste 500 de pompieri care au reușit să stingă focul după 25 de ore de muncă încordată. 169 de pompieri au fost răniți iar unii au avut de suferit de pe urma asfixiei. Din cauza incendiului a fost întreruptă circulația pe patru artere principale, precum și circulația unor linii de metrou, care au fost inundate de apa folosită pentru stingerea incendiului.

Comisia O. N. U. pentru dezarmare și-a încheiat lucrările

S. U. A. și Anglia au împiedicat din nou realizarea unui acord

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iulie s-au încheiat lucrările Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

La începutul ședinței, reprezentanții S.U.A. și Angliei au făcut, după cum au subliniat ei, o declarație de răspuns la declarația din 12 iulie a reprezentantului U.R.S.S., A. A. Gromiko. Ar fi fost cazul ca reprezentanții S.U.A., Lodge și reprezentantul Angliei, Nutting, să dea un răspuns la propunerea limpede a reprezentantului sovietic cu privire la nivelurile forțelor armate, la interzicerea experiențelor cu arma nucleară și la celelalte propuneri formulate de delegatul sovietic. Dar Lodge și Nutting n-au făcut de fapt decît să repete conținutul proiectului de rezoluție al puterilor occidentale, prezentat la 3 iulie.

Lodge a calificat drept o „veste bună" faptul că Uniunea Sovietică este de acord ca în primul stadiu al înfăptuirii programului de dezarmare, nivelurile forțelor armate să fie fixate pentru U.R.S.S., S.U.A. și China la 2,5 milioane de oameni, iar pentru Anglia și Franța — la 750.000 oameni.

El a adăugat însă imediat că acest consimțămînt al U.R.S.S. ar fi „serios" dacă ar fi adoptat planul de control propus de puterile occidentale, și anume planul fotografierii din avion.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., **A. A. Gromiko.**

În declarația sa el a răspuns la încercările de a prezenta situația ca și cum Uniunea Sovietică ar fi împotriva controlului asupra dezarmării.

Caracterizînd cuvîntările lui Lodge și Nutting, reprezentantul sovietic a declarat: Așteptăm de la reprezentanții S.U.A. și Angliei declarații clare și fără echivoc asupra propunerilor noastre. Deocamdată nu au fost făcute astfel de declarații.

Reprezentantul statului Peru, **Belaunde,** a declarat că prezintă spre examinare Comisiei proiectul rezoluției procedurale cu privire la transmiterea către subcomitetul ei a tuturor proiectelor de rezoluție prezentate în cadrul lucrărilor comisiei. Pentru aceasta nu este însă necesar un acord în cadrul O.N.U. — forțele armate ale statelor, să contribuie la continua destindere a relațiilor internaționale, Uniunea Sovietică se dovedește a acționa mai departe în spiritul Genevei. Căci acum un an nemenii au considerat conferința de la Geneva nu ca încununarea unei activități ci ca deschizătoare de drumuri. În ciuda unora, dezghețul s-a produs. El a afectat nu numai relațiile între marile puteri ci și acțiunile altor state.

În ce ne privește, noi am fost din prima clipă adepți ai spiritului Genevei. Conștienți de importanța pe care o are în zilele noastre problema dezarmării, noi am acționat în acest an — și în această privință — în conformitate cu interesele noastre naționale, cu interesele tuturor popoarelor. Anunțînd încă acum cîteva luni demobilizarea a 40.000 de oameni, iar acum demobilizarea a încă 20.000, noi ne-am demonstrat prin fapte aderiunea noastră la o idee scumpă tuturor oamenilor. Exemplul nostru — și al celorlalte țări de democrație populară care au anunțat reduceri ale forțelor armate — demonstrează limpede că în marele lagăr al păcii oamenii sînt gata să țină pasul cu evoluția evenimentelor, să contribuie la o desfășurare cît mai favorabilă a acestor evenimente. Orice țară mare sau mică poate contribui la întărirea cauzei păcii, la stabilirea înțelegerii în lume. Nu trebuie pentru aceasta decît un singur lucru: bunăvoință.

Privind înapoi, putem spune: în urmă cu un an, la Geneva s-a făcut primul mare pas spre instaurarea unei noi atmosfere în lume. Acum, experiența există. Ceilalți pași pot și trebuie să fie făcuți pe același drum!

RADU TIULESCU

Propunerea Franței a fost pusă la vot, dar nu a întrunit majoritatea necesară. Pentru această propunere au votat delegațiile Franței, U.R.S.S., Iugoslaviei și Cubei. Împotriva ei au votat reprezentanții S.U.A., Angliei, Canadei și Belgiei. Patru delegații Iran, Peru, Australia și ciankaișistului s-au abținut de la vot.

După respingerea propunerii franceze a luat din nou cuvîntul **Moch.** El și-a exprimat regretul în legătură cu rezultatul votului, calificîndu-l drept o dovadă a faptului că unele state nu doresc să ajungă la un compromis. Moch a declarat că va vota pentru proiectul de rezoluție peruvian, deoarece este de acord cu partea sa rezolutivă, dar ca nu este de acord cu includerea în proiectul de rezoluție peruvian a paragrafului 4 din preambul, în care se aprobă proiectul de rezoluție din 3 iulie al puterilor occidentale. Moch a calificat includerea acestui paragraf ca o tendință de a obține mai multe voturi, și nu ca o dorință de a se ajunge la o înțelegere.

Proiectul de rezoluție peruvian a fost pus la vot și adoptat cu majoritate de voturi.

Așadar, delegații S.U.A. și Angliei au strecurat rezoluția în care aprobă propria lor poziție. Discutarea și adoptarea acestei rezoluții a demonstrat încă odată lipsa de dorință a reprezentanților S.U.A., precum și a reprezentanților altor cîteva state occidentale, de a realiza un acord. Ele și numai în problemele procedurale care au o legătură cu problema dezarmării.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

• *Recent a avut loc la Popayar (Columbia) înmînarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" lui Baldomiro Sanin Cano, eminent luptător pentru pace, cunoscut scriitor și activist pe tărîm social din Columbia. (TASS).*

• *La 16 iulie, ambasadorul R. P. Polone în S.U.A. a protestat, în numele guvernului polonez, pe lîngă Departamentul de stat împotriva încălcărilor, la sfîrșitul lunii iunie și începutul lunii iulie, a spațiului aerian al R. P. Polone de către avioane americane. (TASS).*

• *Răspunzînd invitației Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, la 17 iulie a sosit la Paris delegația Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu M. A. Suslov, membru al Prezidiului și secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. Delegația va lua parte la cel de al 14-lea Congres al Partidului Comunist Francez. (TASS).*

• *Postul de radio Tokio, anunță că la 17 iulie Cabinetul de Miniștri al Japoniei a hotărît în mod oficial ca tratativele japono-sovietice cu privire la normalizarea relațiilor dintre Japonia și Uniunea Sovietică să aibă loc la Moscova. (TASS).*

• *La 16 iulie, cu prilejul împlinirii a 79 de ani de la nașterea lui Vasili Kolarov, s-a deschis la Sofia, în casa în care a trăit Kolarov între 1919—1923, o casă-muzeu. (Agerpres).*

• *La 17 iulie, primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, a sosit la Paris. (TASS).*

• *La 15 iulie a avut loc la Hanoi o ședință solemnă consacrată celei de-a 10-a aniversări a Confederației Generale a Muncii din Vietnam. (TASS).*

• *În Suedia a sosit într-o vizită neoficială delegația agricolă sovietică condusă de V. V. Matveici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Agriculturii al U.R.S.S., care a plecat din Anglia spre patrie (TASS).*

• *Răspunzînd invitației guvernului R. P. Mongole, la 16 iulie a sosit la Ulan-Bator, într-o vizită de prietenie, delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene în frunte cu Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene. (TASS).*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".